

BURJÁN EMIL

FÉNYSZOBOR

Burján Emil

FÉNYSZOBOR

A borítót a szerző '56-os emlékművéről készült fénykép felhasználásával tervezte Burján-Gál Enikő

ISBN 978-973-1764-40-5

Kiadja a Státus Könyvkiadó
Felelős kiadó: Birtók József igazgató

Ro-530100 Csíkszereda (Miercurea-Ciuc)
Majláth Gusztáv Károly tér 4/A/8
Tf/fax: 004/0266/310-486, Tel: 0744/593-324
www.status.com.ro
office@status.com.ro

Készült a Státus Nyomdában, 2008-ban

Tiparul executat sub comanda nr. 11/2008
la Imprimeria Status, Miercurea-Ciuc

ÉGI

lélekvándorlás okának
látom a szülői házat
dédapám bölcsőjeként néz
vissza rám – tündéri érzés
az hogy szinte vele nőtem
benne fel csak más időben
játékát rím-gondolatként
dúsítom mint fák a napfényt
őszülök de már nem árván
Édesanyja is vigyáz rám
Nagyapám Nagyanyja s égi
várból lányomat kíséri

(2005. január 1.)

LEGSZEBB

tavaszcsontról nyár-izomzat
amit bőrként az ősz bevonhat
és tél hoz bundát cifra páncélt
élünk-halunk legszebb csodánkért

(2005. január 18.)

ELKÉPZELT

fénysikoly hull vonzza lejtő
vagy az elképzelt teremő
lelkünk szellemünk magány – míg
földünk kozmikus hiánycikk
úr-esélyünk nem kegyelmez
(merthogy egy a végtelenhez)
csak ha összeforr mi kettő
s a teremtmény lesz teremő

(2005. január 26.)

ŐS-CSEND

csak addig létezünk vagy annyit
ameddig vagy amennyit élünk
homályba hull akit a fény szült
és csendje szívéen átrobajlik

(ebből mi más következik
mint hogy valónkat szétszedik)

nem mintha sok értelme volna
de visszhangozza mindhalálig
lelkünk – hogy keresztülvilágít
a nemlét gravitációja

(nem következhet semmi más
mint hogy mérhetetlen a gyász)

(2005. február 2.)

AKIKÉRT

akikben fáj az életed
és akikért viszont sajog
ölel a szerelem-hurok
az éj hullámai felett

ez itt a sorsok hardvere
amelyből folyamatokat
lovagolsz meg hogy önmagad
céljaival rondítsd tele

műholdaktól zsúfolt az ég
ám gerjeszted ami elönt
az információs özönt
és digitális dzsungelét

de csak bentről szól a zene
mint az öröklét jelene

(2005. február 13.)

CSENDTISZTA

nem hasonlít egymásra a „csillag”
fogalom és a felhőtlen éjjel
az magyar szó – ez végtelen égbolt
mégis *ők* vagyok tükörzenémmel
sejtek és sejtések halmazával
(monológjaink csend-tiszta fényjel)

(2005. február 16.)

KÉSZ

öltöztetnek emlékeink
a szívek fagymagánya ellen
társ-békénk rezdül össze mint
sóhajtól őszpihék a mellen

színes szirmokkal csend havaz
körül és kész a lelki többség
melynek parázsló mély-magas
tüzére lehel az öröklét

(2005. február 16.)

VÉN

mikor a fájdalom
ereje oka és
gazdája ugyanaz
mágikus kozmoszom
a kezdet és a vég
ködeibe falaz
víz-mélyi tériszony
szédül agyamba majd
szétrobbant a panasz

(2005. február 20.)

INGYEN

tűnődve a sorson - szerintem
a csillagok sem égnek ingyen

imánk a szerelem is – ám nem
mentheti meg e fényvilág sem

régen fizetünk nem-tudás-bért
kamat mégsem jár tanulásért

modern-e vagy sem Ptolemaiosz
mit szólna az (ön)robbanásos
gyógyíthatatlan szárnyaláshoz

(2005. február 23.)

ÖTVÖZET

nappalokká izzik a homály
látható az egyetlen szabály

körforgásba morzsoló erők
őshamu és értelem között

úrlombikban szellem-ötvözet
műveimmal rájuk rímelek

(2005. március 3.)

MENTHETI

nézz magadon át is másokat
megborzongat egy-egy alkonyat
amibe a szív beleugat
lélek fullad és az ész nyüszít
mert a test nem bírja reggelig
(nemzet mentheti-e tagjait)

(2005. március 4.)

LELKI

összevérzik a gondolatok
az igeidők távlatait
mert hazugság játszik gyóntatót
és a fény imámból megszökik

égtelen csillag vak pokla szül
félig újjá – lelki múmiát -
mondatokkal fáslizva körül
(gyógyulhatok két életem át)

(2005. március 12.)

HOGY

tizennyolc éve hogy karnyújtásnyira van a haldokló apám
utolsó perce még - sorsom s a túlvilág szívemen dobog át -
tizennyolc éve hogy egymáson át dobog tizennyolc dupla év
karnyújtásnyira még

(2005. március 14.)

CSAK

kutyabundatél – fűtött lakás
bentről szellemi honfoglalás
innen pásztázzgat a koponya-
és barlanglakó fantázia
bárhogy nézzük a történelem
csak melléktermék akár a menny
a lélek a pokol meg az ész
bár értünk is van a nagy Egész
hatványoznak-e akusztikát
egymásra csukódó zongorák

(2005. március 16.)

EL

lehet akárkié
két dobbanás közé
szorul a csöndsikoly
a már soha-sehol
egy fél életen át
rettegjük iszonyát
hogy úrbugyraiba
lök a sehol-soha
és hogy emészti el
nincs-törvényeivel
a legtisztább-nagyobb
kéjt – a gondolatot

(2005. március 20.)

MÉLYPIROS

győzelmet – vereséget
izzad-e ki a lélek
mely páncélként csukódhat
akár tegnapi holnap
hátat fordít világunk
ha már hiánya átszúrt
vagyis miként segítsen
ami eleve nincsen
egy mélypiros gödörből
szívünk kihez dörömböl

(2005. március 21.)

NÉGY

minden évszak külön zene
egy dallam négy lélegzete
mely hangtalanul hallható
és elmúltával látható
de mégis bentről színez át
ahogy velünk is önmagát

(2005. március 22.)

PEDIG

maradt a ház és küszöbe
sok öreg alkony süt ide
dédszülők árnyékaival
kétszáz éves mozt sugall
négy örök évszak jelenét
pedig csak ülni lát az ég

(2005. március 26.)

LÉK

barlangrajzok bélelik
koponyámat reggelig
kifordított múlt vagyok
így a titkom még nagyobb

barlangrajzok bérelik
koponyádat hajnalig
mégsem lehet túl sötét
hogya belelát a lét

hazugsággal lékelik
koponyánkat valakik
lopva lelket – végtelent -
hadd forrjon helyükbe csend

2005. március 29.)

GÉNEK

születésünk óta vajúndunk feltámadást
lelkünkben így lett imádság – testünkben palást
egymást nem de szent dimenziókba menthetik
a gének szivárványíveit

(2005. április 1.)

HASONLÍTUNK

(a Szent Atya ravatalára)

szívünk gyógyíthatatlan
sebként virágzik el
hevíti lelki katlan
aszalja balsiker

elvérző csendben ázik
egy sóhajnyi Haza
hol kín lobogna szánkig
hol Himnusz dallama

csontjainkon a félkész
teremtés áttapos
hasonlítunk a lét és
nemlét szobraihoz

(2005. április 3.)

KEZD

csend a fénnel összecsendül
kezd a látvány izzani
emlékek szövök keresztül
így a múlt sem az ami
mert a nincs is van s a nemlét
is lét mert feltámadást
ígér – fények néma csendjét -
hogy hidd és ne magyarázd

(2005. április 9.)

RÁCS

testünkön kívül és belül
az idő merre menekül
másodpercenként lobban el
úr szívéig lobogva fel
örök csend árapályait
fogadja küldi a zenit
jövők váltóárama ráz
nincsből feszül múltunkra rács
(2005. április 16.)

PLAKÁT

madárhangszalagokról tavaszi zenék
körbecsicsergették a kutyám fülét
rüggyek üzennek rajtuk át
tarkul a nagy műsorplakát
(2005. április 18.)

KÖRÖZ

álmok tojáshéjában alszik
el énünk-lelkünk-tudatunk
körülöleli kerek erdő
jövők fészken pihe a múlt
a csend felhői közt erős
karmokkal-csőrrel stressz köröz
(2005. április 20.)

ÁTLÓK

a mindenség átlói négybe szeltek
és tested-lelked-éned-szellemed *seb*
de gyógyító szerelmek mint a rák
tapadnak sejtek láncain terád
ahány öröklét és ahány tudat
megannyi feleselő akarat
azok az átlók négy felé szegeztek
ezért ácsolsz rajzolsz és vetsz keresztet

(2005. április 22.)

BEFELÉ

kapcsold ki a világúrt
e lángoló imádság
csillagszíveken átszúrt
vergődő némaságát
hogyan befelé ragyogjon
az Ige Kezdetéhez
amely modernül ódon
lelkünkig visszaérez

(2005. április 26.)

BALLADÁS

kibélelt-körbefalazott
a semmi maltere – a csend
akár kőműves Kelement
a balladás évszázadok

páncélként a kor műszerét
sorsunkat bástyázzuk körül
ha ön-robbantva szétterül
a búcsúperc maradna szép

(2005. április 28.)

NEGATÍV

tested húrozatlan íj
szétcsapongva ívet ír
húrként mozgó foltba zár
*

behunyt szemű szemhatár
s érzékek mögül kilép
megsejtetve gyönyörét
*

párnám álom-negatív
tértelen terekbe szív
távolítva közelít
közelítve távolít
láthatatlan láthatár
helyben állva körbeszáll
*

úr-folyékony semmi-e
a halál magzatvize
ami van az neki kosz
csontvázat fehérre mos
tisztá havat szétlehel
és a bűnt hamvasztja el
(2005. május 5-7. Bp.)

LÁTOMÁS

borong pár őszi szín
beérnek verseim

felhőket szél töröl
futnék a tél elől

alkonyi fény méléz
fekete / fehér / gyász

szemembe nap vakít
megidéz valakit

de hús-vér látomás
helyén a nincs cikáz

(2005. május 8. Bp.)

FEJLŐDÉS

mint a dinoszauruszok
átkoplalunk száz divatot
(érezve bordáink között
a ránk felbámuló jövőt)
a fejlődés kupolaként
kíváncsian hajol fölénk

(2005. május 10.)

KÖZHANGULATJELENTÉS

hadirokkant béke vánszorog
nem hagytak neki talapzatot
róla hallgatnak a szónokok
sokszor kettőnkért is lázadok

(2005. május 12.)

LÉC

(Finta Editnek)

falnak fordítanak festményeket
(lehunyt pillájú színek és terek)
hinné ránk kövült lelki árvaság
léckeretekben metafizikák

(2005. május 15.)

CSATAJELENET

hullámok-sziclák ritmus-börtöne
olyan mindenség-koptató zene
melynek szívünket át kell járnia
hadd legyen mindenség-harmónia

egy a sorsod és más amit akarsz
a lélegzés állandó békeharc
a boldog percek szintén végzetek
mert a teremtés csatajelenet

(2005. május 19.)

ÉKE

önmagának is metaforául
anyanyelvem lélek-csendbe zárul
bár a földi fülnek egyre furcsább
tolvajkulcsot köszörül hazugság
míg elkoptat végleg és cserébe
maradunk a reszeléke éke

(2005. június 2.)

NYITÁNY

sok mágikus sejtésünk visszatért
test és lélek harmóniáiért
a tudat is úgy hajlik mint a térd
a mindenkiben ismeretlen Ént
a lét közlekedőedényeként
használja némán-himnikus zenénk

(2005. június 8.)

IRÁNYZÉK

bordaközi lármám öntörvényű játék
hol belső szivárvány (tudatomon árnykép)
hol meg harci sámán és én az irányzék

(2005. június 14.)

AKÁR

bolygónk akármivé lesz
múltunkhoz tartozik
tejút is visszaérez
lélek-vezuvokig
s a teremtésnyi részhez
mit elfelejt a hit
akár a vers szeszélyes
mondatspiráljait

(2005. június 17.)

CSAKRA

élvén a Hold alatt –
köztünk egy ég forog
mi néki lefelé
csüngünk – holdkórosok

gyökereinkbe lát
éteri auránk
ide- meg odaköt
hírként a csakra-lánc

(2005. június 20.)

BENNE

ami időben megfogant
térben enyészik mint a hang
belakja bár az értelem
de túlnő az érzelmeken
szellem se leli édenét
formák formája veszteség
hány ok hány okozat tenyészt
vad kort és benne józan ész

(2005. június 14.)

OLD

megannyi újabb Szahara
hány semmi hány sivataga
teng-leng és vibrál-száll tova

szavakban egy-egy vers csobog
lét-gondolat-oázisok
közül mit is választhatok

fény-úr-mezőt por-pára old
szétgyűrűző ész-horizont
hordoz mint csont-kohéziónk

(2005. június 26.)

AURASZONETT

ugyanaz a csend
kint meg idebent
körülölelő
fényüvegidő
nyári délutánt
homorít reánk
bőrödön arany
árnyék rajza van
nekem is ez a
divatos ruha
hát csoda-e ha
összemosva száz
színnel auráz
évelő varázs

(2005. június 26.)

LEBEGVE

talpam és tenyerem közt ezer és ezer év van
most léptem át Etelközt – tíz ujjam égi mértan
négykézláb kitapintom egy új kor új parancsát
lebegve tájainkon szétszór a súlytalanság

(2005. július 5.)

LÉT IGAZÚ

átlát önmagán a szó
(mint a gravitáció)
gyakorolva a világ
lét igazú nyelvtanát
mindig azzal van tele
aminek üzenete
népdal bölcsőjébe szült
elköszönt évezredünk
honvágyfényes-négyszobás
lakatlan sziget a ház
pitvarában legelik
csendvirágok szirmait
de (fenn szárnyalva) a
szó *Mindenség Madara*
(Hajós, 2005. július 13.)

NAPHONVÁGY

naphonvágú bolygónk évszakokkal öl
együtt menekülnénk végzetünk elől
pólyál még Tejútnál mélyebb anyaöl
(2005. augusztus 14.)

KAVICS

testem csak van – de lelkem létezik
gyűjtöm a végzet alkatrészeit
és tervezett kozmoszaimat is
(űrfényben bandukoló én-kavics)

keménységembe múltak és jövők
hegyéle bújt – két szakadék között
jó volna járni – mint a Föld s a Nap -
sorsomba fojtva gondolatomat

(2005. augusztus 20.)

AKÁRHOL

igazság és szabadság akár a vérkeringés
nem vörös színe táplál nincs lőpor benne nincs kés
csak oxigén van és vas pár csepp sós óceánból
így bont szív-nagy vitorlát két akarat akárhol

(2005. augusztus 28.)

KAGYLÓBAN

kagylóban a hullámmoraj
körülettünk városi zaj
(rejtett karambolaival)

súgnak megnyugvásféle kint
halál-visszhangú csöndjeink
(seminkbe falaz ami nincs)

(2005. augusztus29.)

RUBÁYÁT

álomban szállni-ragyogni tudok
mint éjszakák között a nappalok
testem rezgő időhúr hangszere
varázsolj hozzá lelkemből vonót

(2005. szeptember 1.)

VÁDOLOK

nálunk a szélcsend-kozmosz a
lelkek szökőár káosza
kitölt a négy őselem és
aknát időzít gonosz ész

egy öröklétnyi mozdulat
hull szét csap össze perc alatt
törvényeken-tudatokon
túllépve rombol a haszon

töpreng teremtés-logikám
a mindenkori maffián
vagy lopva öl vagy ölve lop
gyóntatva-gyónva vádolok

(2005. szeptember 7.)

VARÁZS

bolygónk fényhuzatában korszakok tárlatát
négy évszak ösztönével rendezzük folyton át
boldog tragikumokkal vésszes harmóniák
színétől szép a lelkünk - idő/csontváz/virág
bármerre néz – magába az érzés visszalát
idővisszhang-virágok nyelvcsokra a család

(2005. szeptember 10.)

HUNYT

nyíló ölelésű honvággyal becézve
félíg-mosolyodban csókom néma fészke
nyári végtelen-kék őszi dérral átmos
kölcösönshajunk is malter Dévavárhoz
értem semmisül meg amit éned épít
hunyt pilláim ezt a szakadékot érzik

(2005. szeptember 13.)

SZAVAK

(Kamenitzky Antalnak)

„Nem ég a könyv – mégis világít.”
de meggyújtva sem ő parázslik
hanem a szellemi sötétség
fényreklámozza törpeségét
lobbantva szavak mágiáit
ásunk a lélek igazáig

(2005. szeptember 24.)

ÁRBOCTALAN

égzengésekre hadüzenet a
palatetők sora
villám hó jég kéményfüst őszi köd
oázisunk fölött

gömbmindenség és kockalét vigyáz
kint-bent – bolygónyi ház
ózonpajzsán a lyuk – fejünkre új
födél cserepe hull

csillagidőbárkánk az úrfolyam
szélén árboctalan
mégis a mennyre feszítjük a hit
vitorlavásznait

(2005. szeptember 28.)

FABIZNISZ

műholdkorszak / adótorony / profit
agyunkban gyártja alkatrészeit
száguld a pénz / az utca dolgozik
járdán csellengő munkanélkülik

itt szajkóznak székely bűnládenék
„megbuggyant a gyantaszagtól a nép”
fabizniszek járványförgetegét
szenteltvízzel árasztja el az ég

(2005. október 9.)

BÍBOR

kagylóházba préselt
távoli zsvaj
mészváz koponyámban
a visszhang magyar
anyanyelvi égbolt
– ősz és alkonyat -
bíbor szárnyasoltár-
szívemre szakad

(2005. október 16.)

KÉSZ

minden mély sóhaj kicserél
akár időjárást a szél
raktároz sejtek ezre mint
a lombozat a klorofillt
a táj belőlem kiragyog
még lelkileg sem én vagyok
mikor tanít énembe ás
felhőként kóválygó tudás
vénülő ereimben ég
az őszibb csillagtalán Ég
tán rímeimből visszanez
egy örök újjászületés
(mert sohasem volt semmi kész)

(2005. október 18.)

ASZIMMETRIA

szívkör magasában gyűl az anyatej
az agy erre pásztáz gyökereivel
itt ég aki szenved gyűlöl vagy ölel

hozzá s vissza vibrál lelkek távlata
mindig vele dobban végsőt az ima
és újjáteremt egy aszimmetria

(2005. október 19.)

FÉNYÁRNYÉK

talán a hajnal pírja alkony
napok négy évszaka a pajzsom
fényárnyék-lelkem meztelen-szép
hordjuk csöndsikolyok keresztjét
lét mossza sorsomat kitartón
halál a hajnal – sírja alkony

(2005. október 22.)

IKER-IDŐM

szívhez-tudáshoz ágazott
iker-időm szét
gazdag is annyira vagyok
mint a közösség
ezt is a sors felezi meg
múlttá-jövővé
közöttük kondul és ketyeg
a soha-többé
így van a nincs – így nincs a van
együtt-virágzón
szépségük tűntét kortalan
klónná varázslom

(2005. október 3.)

TORKIG

nincs külön dallama
a kor jajainak
körénk idézem a
kiváltó okokat
tömnének amivel
torkig itattak át
már-már okádni kell
attól mi kiokád
ilyen ha két sikoly
egy nyelőcsőbe fúl
miénk e kór s a kor
melyik hogy éli túl

(2005. október 4.)

LEHETNE

ködökzsinórunk volt az erdő
szorgalmas forrásaival
azonképpen övék a felhő
a fény az évszak a talaj
lehetne sírhantunk-keresztünk
de tüdők lélegzete nem
csupán öko-bűn – mivel eltűnt
korunk pénzörvényeiben

(2005. október 7.)

CSONTPAJZS

szívem és a vérerek
színükkel kitöltenek
érzékszerveimen át
ő ki- és a kor belát
két-két lüktetés között
lélek-membránomba döf
végzetek véletlene
csontom sem pajzs ellene

(2005. október 26.)

KÓDOL

miféle szív pitvara ez az úr
mi fuldoklik végtelene körül

milyen borzongás sejlik át ide
fagya-tüze csak minket kódol-e

vagy a lélek másutt is hegedül

tán versben (énünk testvéreiként)
futnak - ha van - az örök életért

(2005. november 4.)

VIADUKT

agyunkba szántva porlanak
csontként az évek el
átíveli a gondolat
sors-pilléreivel
idő-aknázza viadukt
hálóz kívül-belül
és mint kozmosznyi alagút
lélekké nehezül

(2005. december 9.)

CSÓRÉN

romlandó alkatrészeket
porszívóz az idő belőlem
ha minden grammnyi odalett
marad a szellemem időtlen
vagy semmi-csórén elveszek
a mégcsórébb csillagködökben

(2005. december 20.)

KŐHARANG

dobhártya-falakon túl egy-egy csöndtorony
hozzászinkronizálnánk a mindenkori látványt
két Dévavára közt a gazdag nyarat-ősz
dobhártya-falakon túl már kőharang se kondul

(2006. január 5.)

MIELŐTT

Csillagtörvényt értő éveinket
adagolja tudónk élhetővé
és szívünkön átnyilall az ihlet
fátylát behálózó soha-többé -

mielőtt a tudatunk fiókját
szétszedi a táguló valóság

(2006. január 12.)

SEJTJÜK

(Nagy Attilának ajánlom)

fölpezsdít egy pohár víz
lelkünkig csobogás-friss
érzéssel itat át
de sejtjük ezután is
a szellemi oázis
káosz-sivatagát

(2006. január 19.)

MUSZÁJ

látványként űrvilág
és fény sikoly-nyitány
ájultan zuhan át
a Semmi Önmagán
hogy szülhesse tovább
a maradék-homály
bennünk vaktudatát
amely sors-béna szárny
földbárkánk lét-kereszt
préselt halál a test
mert mindig rajtaveszt
szívünk törét feni
muzáj az isteni
teremtést érteni

(2006. január 22.)

HAJNALIG

beleájulok az aurámba
a világot magányomra zárva
négy monológ néma párbeszédét
kottázza felhőkre a sötétség

(2006. január 29.)

HUZATBAN

sorsom hajóján
lélek-vitorlám
még foltozatlan
a perc-huzatban
mint tiszta zászlóm
égboltnyi vászon
Nap-címerével
lobogva: kék jel

(2006. február 3.)

DSIDA

bordafödésben piramis-szív
égtajak-évszakok felé szúr
kristálykorok torz fénytörését
csiszolja-zúzza össze és szét
csillámsziporkás horizonttá
hogy filmezhesse negatívra

(2006. február 7.)

FORDÍTANI

„Kezdetben vala az Ige.”
tehát a kezdet igei
igazságok tömkelege
amit le kell fordítani
a létezés tényeire
a nemlét szült és idegen
a feltámadás is nekem

(2006. február 10.)

VÉRERŐMŰ

tudjuk hogy életet
egészséget szivattyúz
hogy a legősibb aktus
és hogy rá is fizet

tudjuk hogy mély bíbor
homály lakója könnyű
robajú vérerőmű
és dobbanómotor

kezet-agyat-tüdőt
gúzsukba kötve szárnyal
haláluk tudatával
és öngödrébe lök

(2006. február 11.)

KÉPTELEN

(Korondi Jenőnek)

egyetlen bunkerod a test
erőddel háborúzni kezd
sorsodban félelem dobog
de a veszély kint még nagyobb

csendhúrrá feszített idő
elpattan széttép visszalő
????????????????????????

művedből elmúlás tanul
elmúlni múlhatatlanul
jelképekkel se magyarázd
a képtelen halálfutást

(2006. február 17.)

GYORS

túléléstől halálig
piros villám cikázik
és a tudattalanról
gyors látleletet rajzol
amelybe testi-lelki
valónkat belerejti

(2006. február 25.)

ÉN-TÜKRÖM

agyam reflexeit
évek szerkesztik át
így lesz mind közelebb
én-tükröm a Világ
de sorsom lehet-e
lelkiismerete

(2006. február 28.)

JÓ

bronzharang-súlypontú testem
dobbanó múlt a jelenben
gyermek- és öregkori
tudatom horgonyai

ennyi földi – égi ninccsel
ösztönöm összebilincsel
s az veszejt el ami jó
visszhanggá szentel a szó

(2006. március 1.)

PLANÉTA

(Lászlóffy Csabának)

agyam egyenlítőjén
belül nincs alkonyat
tudatként örökölt fény
pásztázza „álmomat”
(amely tömény akár a
nappalok idekinn)
ti vagytok aurája
planéta-társaim

(2006. március 3.)

TESTBESZÉD

szívemből töviskoszorú
sugárzik ereimbe szét
(szomorú) testbeszéd
magába fojt és gyógyul a
Mindenség Csöndje általa

(2006. március 8.)

MOZAIK

szíved-agyad egy-egy bilincs
velük sem önmagadba nyílsz
páncélként roppanó „Világ”
súlyával a sorsodba vág
rá-rávillantva mozaik
boldogságodra kínjait
szívedre bízza bíborát
és fészke lesz a logikád

(2006. március 10.)

HEMOGLOBIN

ott ráng az ősveszély keresztjén
(szerszámként) tüdőm-szívem-elmém
(vitorlás-evezős-rakéták) –
lélekként leng az oxigén át
hogy szolgálhassak majd egyetlen
hemoglobinná sűrítetten

(2006. március 14.)

MÁRCIUS 15.

Isten lábujja: a szabadság
lelkekből zászlókat tapos
címer helyett szívünk darabját
emeljük a bokáihoz

hitünk / tudományába áthal
mosolyává lesz a fohász
fölénk hajol ég-homlokával
amelyet Himnusz koronáz

(2006. március 15.)

VESZTŐHELY

tűpárnát éget mellkasomban
ötvenkilenc év nyomora
amelynek boldog rabja voltam
mert nem bujdosom sehova
politikák eszménye Hádész
tehát az ő agyuk dilis
van országom és van hazám és
szülőföldem veszthely is

(2006. március 16.)

KÖZÉ

egész valónk folyékony élet
üreges csontot itat át
és évtizedek szivacsát
ködét az ég tekintetének
múltunk jövőben ázva szédől
két pulzusuk közé a csend
benyilaz egy-egy végtelent
s újjávarázsol messzeségből
(2006. március 19.)

HARÁCS

erdőtlen látvány robban szét a tájban
szülővárosnyi tudathasadásból
égbolt fonákján székely délibáb-kór
felénk sikoltja *nincs harács ha rács van*
(2006. március 20.)

REGGELI

(színvázlat lányomnak)
harmatcsepp-tiszta poharak
felhők lehelete az abrosz
kék asztalsarkon kél a Nap
méz helyett éhes darazsat hoz
sejtjük tudatalatti titkát
lábai villámrács-kalitkák
(2006. március 21.)

EGYENLET

(Dr. Takács Józsefnek)

Tejút táplál vagy a Tudás a
stíluskorszakok cumijából
tán mind a kettő magyarázza
hogy egyik reflexünk a Távolság

másik a Fény transzfúziója
belénk ma szellemet csöpögtet
de már rég véljük tudni Róla
hogy Ő rügyezteteti a zöldet

teremt és elfelejt a Kozmosz
példázva sorsokat Magán át
ezért Őt mérem kobakomhoz
a létezés szimmetriáját

a Nagy Egyenletből kiszűrtem
bolygó Világunk Lyuk az Űrben

(2006. március 26.)

HATÁRKŐ

hajnalt lehel az ablakunkra
vidékünk történelmi múltja
jövőből nézünk szét magunkba
szét is forgácsol ez a munka

belső tájunk külsőbe üldöz
hasonulunk határkövünkhöz

(2006. március 31.)

SZINKRONIZÁLVA

*„Holt csillag képe suhan át
az égen lassú ívben.
Míg volt: nem látták sugarát,
ma nézzük, noha nincsen.”*

(Eminescu)

Jelenétől jelenemig
(ott-múltból itt-jövőhöz)
fénysebességgel érkezik
egy kozmikus időköz

amely e két véglet között
sehol-soha jelenként
szinkronizálva tér-időt
szemem tükrében elfért

ha kivonom e két külön
történet („önhibám” ez)
ami eredménynek kijön
úr-tudathasadás lesz

tehát mindenség-szakadék
vetül a retinámra
hogy én mint pillanatnyi kép
lehessek árva társa

kezdetből-végből összefont
betűk rajzolta sírja
felváltva pulzáló valónk
ég-végtelen pupilla

farkasszemet nézünk hiszen
létem nemléte léte
és így duplán emlékezem
ki tudja, hogy mi végre

(2006. április 5.)

HÚSVÉT 2006

falvaink lélekként térdepelnek
sárkányvad felhők alatt imához
hódoljunk „őszirózsás” színeknek
negyvennyolc és Ötvenhat kiátkoz
nem jelszó küld és nem lobogó hí
feltámadtak Krisztus Stációi

(2006. április 13.)

INGÓ

ingó csigalépcsőn baktat szívem éjig
belső panorámám mélyei kísérik
gondolatspirálok kódról kódra szöknek
helyben ülve járom szerpentin-jövőmet

(2006. május 1.)

NOHA

mellkasom szerv-gépeket
használó gyárterület
hol kozmoszként mindenik
öncéljáért elkopik
mert táplálkozni ma kész
sejtszintű átépülés
éhség futószalagán
les önfeladás reám

(2006. május 9.)

NŐ

nő a nyomás a kinti-benti
szívem szeretne megszületni
ahogy megszülné a szabadság
egyéni s nemzeti adagját
tehát egy mindenség dörömből
teljes valómból és erőmből
amíg csak össze nem bilincsel
egy torpedónyi kín a ninccsel

(2006. május 28.)

BÉKE

deret kaszál a hajnal
saját rendjébe dőlve
így békülök magammal
én is de mindörökre

(2006. május 29.)

BELSŐ

tudatom auraszerűen
belengi amit kikerültem
elszigetelve ezidáig
a szavak szellem-orgiáit
a dolgok belső dallamától
testemmé vált e lelki távol
és megvadult szívem lövöldöz
agyamban fészkelő időhöz

(2006. június 5.)

ILYEN

hazug ha zúg a szél ahogy
a csend is állva álmodik
körüldobognak kozmoszok
igékbe bújnak magvaik
sejtem talán ilyen vagyok
számukra én is egy kicsit

(2006. június 13.)

DUPLA

tudatom végtelen talaj
középen nem-kínai fal
baloldalt szívem kutyagol –
túl: várná gyógynövénycsokor
zöld és vörös
táj ott meg itt
selymes-rögös
a dupla csík

(2006. június 14.)

LOBBAN

emlékemmé zsugorodik
a visszazámlálás amit
elkezdett az ősrobbanás
de a végest átélni más
mint az emléknélküliség
poklát kavarni - mi a vég
mitől az emlék felragyog
vagy a lélek lobban nagyot
miközben összead-kivon
metró mélyen a metronóm

(2006. június 14.)

FORMÁTLAN

szívek és alagútjai
elkezdenének izzani
lelkek mágneses viharát
génrobbanásként élni át

két monológnyi testbeszéd
kottázná formátlan hevét
megválaszolhatatlanul
mert vágy a vágytól sem tanul

(2006. június 15.)

TRILLÁZ

színtobzódásos Őszből
varázsolj hegedűt
amit a Tél először
áthangol majd lehűt
de Tavasz húroz újra
és szétrilláz a Nyár
zsigereidbe bújva
visszhang-tokjába zár

(2006. június 16.)

ENNYI

másfél voltos áramot szív
az órámban dobogó szív
ketyegéssel osztva fel
csöndemet és rám figyel
a zenélő semmivel
plafonomon ez a boltív
ezredpercnyi ég amely
a tejúttal fordul el
róla ezt is tudni kell
az órámban dobogó szív
másfél voltos áramot szív

(2006. június 17.)

ŐSBŰN

hazudozók a tények
tükörcserepeit
a parttalan enyészet
sarába döngölik
csak a nyelv az erődünk
varázsiga kell
kiátkozza az ősbűnt
pénztrógereivel

(2006. június 22.)

IDŐPRÉS

szívünkön szögesdrótygyűrű
a fájdalmak egyenlítőjét
öleli két félgömbszerű
időprés - beszorítva tör szét
szférák zenéje-ritmusa
a velünk született szabadság
lázongva némuló tusa
(pedig a gének sem akarnák)

(2006. június 23.)

RÍMTAN

megőríz a történelem
mindenevő radírban
hogy hadd maradjon *benne* fenn
amit *ellene* írtam
bár mindennapi gyógyszerem
az ige és a rímtan
mellékhatásuk végtelen
feltámadásomiglan
mert versem értelmes csoda
míg éjjel koponyaüreg néz
le rám és az idei termés
teremtett fényből friss teremtés
velük most kezdi újra a
történelmet iszonyata

(2006. június 25.)

TOVÁBB

testem folyékony része karol át
belülről míg az erek bíborát
frissítgetik kék szellők fodrai
velük szoktam nagyot sóhajtani
mint ők velem - bőrömként a világ
romló valómat öleli tovább

(2006. június 29.)

BALLADÁK

tele van életfirkákkal a
levegő innenső oldala
benne vágyként bármi összeforr
szétszedi a tegnapi nyomor
ami tett(t)é nappal összeáll
rommá bontja alkonyi homály
villámozlop felhőgörgeteg
Dévavárba épít köveket
vagy tekintetünk kövült korok
stílusában ajtót-ablakot
és mert lelkünk is mind éteribb
horizontra festi tényeit
robbantják a lélegzet falát
a meg nem történő balladák

(2006. június 30.)

LIFT

szívünk botlik fél-zuhanásnyit
múlt és jövő közt meg-megállt lift
bordáink ökle emelőgép
tüdőnkbe áraszt levegőt szét
motoragyunkban szárnyalás van
mint égi út vándormadarban
mégsem tudnak mindig-repülni
(mert földi végzetünk nem úrnyi
vidéken köröző öröklét)

(2006. július 1.)

CSAKRÁK

aurámban álmodom
túlvilági nyugalom
velük az egyetemes
csakrák élményeihez
merülök alá s ülök
őscsendjükkal ötvözött
kőharangjaim között

(2006. július 6.)

LASSÚ

hamuba kever atomonként
a lassú láng-energia,
amit tudattalanod őriz
az *időntúli* kulcslyuka

tehát ezért helyettesíti
agyard a *nemlét* műszerét
tejútnyi szemürege néz rád
anélkül hogy megértenéd

(2006. július 7.)

T3

torzó a hajnal - tudja-e
miért kell visszatérnie
én volnék emlékezete

*

torzó a nyelv is - hajnalok
látványa (éjt és évszakot
felejtve) neki monológ

*

torzó a sorsom - rímeket
kovácsol boldogság helyett
(népét-országát értve meg)

(2006. július 9.)

GÚZS

testi fájdalomad-örömod
szögei szétszakítanak
az egyik görcsös gúzsba köt
a másik lelkedből kacag

*

kívülről ráncos múmia
vagy és bent angyal-tiszta menny
elnyúthatetlen ronggyruha
alatt a súlytalan selyem

(2006. július 10.)

DZSUNGEL

egész testemmel bámulom
szépségedet örvényeit
és nem-anyagi pontodon
gyönyörök csókja elvegyít
dzsungelt perzselnek füst-vakon
emlékeim – emlékeid
magába robbant csöndtorony
mert nem vagyunk sem ott sem itt

(2006. július 13.)

FATANULMÁNY

cellulózcsontos izom
karját ívvé hajthatom

izmos cellulózcsont
ágbölcsője bólog

izma-csontja cellulóz
szellős-lombos / dúdolós

(2006. július 15.)

VISSZHANG

hiába *részed* a világ
csak úgy léphetsz magadon át

mint kínnon a sikolyok
miket a visszhang visszadob
ezért keresd a nyarat-ősz
az álmok rétegei közt

de még így sem férsz mellkasodban
hunyt éveid parazsa robban

(2006. július 17.)

NÉLKÜL

felhőkbe disszidált vizek
megszentelik-e az eget

*

áldásuk és hitem vajon
egy élet vagy *két* fogalom

*

könnyük nélkül - szemem göröngy
nem kék az ég - nem zöld a föld

(2006. július 18.)

TÁJHÁZ

hegyek simultak mellkasunkká
kiszáradt forrás-pórusokkal
- barlangi múltját mintha dugná -
a sziklaszívú vén hegyoldal
fényben gyökerező virágzás
- százezer évünk benne tájház -

(2006. július 18.)

AISZÓPOSZ

mocsokecset pingálja át
szülőföldem lélek-falát
évülhetetlenül sötét
hazugság fogja a nyelét
fekete hold – erkölcsi kár
sebén kivérzik ez a táj
a bűnök rácsai alatt
rókára varrnak madarat

ÁRNY-ÉK

virradva-alkonyodva
néhány évmilliárdos
pontosságú napóra
teremt-megáld-feláldoz
számlapján csönd az árny-ék
lelkünk fölött is átlép

(2006. július 20.)

SZIROM

hunyt szempár vissza-hátranéz
álomnyi múltak mítoszába
jelenünk onnan látva kész
jövő – amit jósol! *hiánya* –
virágszirom két fülem és
rányílt egy ősmelódiára

(2006. július 21.)

DO-RE-MI

csendet kottázó csillagok
ábrái már-már úrzenék
galaktikáknyi dallamok
táncát vezényli a sötét
a nagy mű üzenete hogy
rímekben szolmizál az ég

(2006. július 22.)

KÖLTÉS

időrácsának mind a két
felén jövő-múlt fázisú
kínnal-csenddel dobogja szét
hogy fészke tövisszorosú

*

hogy szárnyaiba szeretet
deleje és a szerelem
csóvája lop lendületet
túljutni a gyűlöleten

*

hogy kintről fészke sebzi – míg
bentről nyársalják percrudak
hogy visszafojtva röpteit
kiköltse azt a madarat

(2006. július 23.)

EL

megcélozhatok madarat
pupillával és fennmarad

belakom ősök szavait
bár szellemük meg-megszökik

önhorizontomon lop át
a kortudat-alattiság

múltig vetkőztet éjszaka
az álmok vágy-kirakata

s utódaim bűneivel
lélekcsontvázként szállok el

(2006. július 28.)

TÜKRÖZVE

emlékek lenyomata vagy
lelked barázdált mint az agy
felületére zárult
koponya belseje
talán jövő talán múlt
kupolaív-bordák alatt
mécs lángú fényszike
árnyékaival tapogat
szellemi horizontod
úr-halk világzene
tükrét tükrözve boldog
hogy teljességnek lásd magad

(2006. július 29.)

ÉLES

álmodni csend
rám néz az álom
se kint se bent
éles határom

sem egy orom
ahol megállnék
pilláimon
fénypuha árnyék

két pillanat
közé szorulva
szívem akad
és lódul újra

szép szó leköt
az ige gyilkol
kiszédülök
mondataimból

(2006. augusztus 1.)

KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR

mélységiszony
emeli talpam
két lábnyomon
állok zuhantan
fél-sikolyom
bokám alatt van
másik felét
markolja öklöm
lazítanék
szobornyi görcsön
de kéne még
érc-szárny meg ösztön

(2006. augusztus 3.)

ÜZENET

lépteimmel föl-lezuhanok
csőd-hú verseim a lábnyomok
de törvényük ösvényt alakít
melynek végén várnak valakik

találkozni - földközeli röpt
győzelem vereségek fölött
hordom a magam üzenetét
- mint avart az őszök - szertesztét

(2006. augusztus 4.)

VISZONT

hullámzó bordáid közben
véresejtek örvényeibe
négy évszaktból az oxigén
a sóhajt csöpögteti be

koporsó-koponyád viszont
amik közé temetkezik
kóstolgatja a horizont
emésztő látomásait

kitárult lelked-szellemed
a kozmosz fényvirágporát
méznek begyűjtve érte meg
miből van bordád-koponyád

(2006. augusztus 6.)

KÉT SEMMI

festékhiánnyal fest az este
megfoghatatlan pemzli teste
mert szín előtt úrtelen úrbe
réstelen résbe menekül be
derengés issza fel az estét
fényekre rárímel a festék
két semmi elsusogja halkan
nekik a gondolat lakatlan
ahogy a gondolatnak ők is
titkukból formák titka őriz
mint kotta a harmóniákat
melyekben csönd a csöndre támad
kisebb(b)e a nagy visszarobban
békülve mondatvégi pontban

(2006. augusztus 7.)

HÍDFŐ

anyagtalan kövület-e
a könyvek emlékezete
s a percek hieroglifái
akár a mellkasomban ezt
a tornázó ruhacsipeszt
a sorsot is ki kell találni
mindentudású létezők
és semmi-létezés között
a két hídfőt – mely óceányi –

(2006. augusztus 8.)

'56

lyukas zászlókba fáslizott
kivérző torzók kínjai
lánctalpak súlyából tudod
a vereséget érteni
s a kortalan ötvenhatot
csak a szabadság emberi

(2006. augusztus 8.)

„TÉR”

tükrében látni át az ég
lánctalan csigarendszerét
milyen tükör a társ-tükör
ha érte-tőle tündököl
csupán éntől ragyog az én
de nem tükörfelületén
rákoppinthatasz – nem az a „tér”
melyben szellemünk összeér
lelkünk felé lelkünk felől
a szálló semmi is tömör
mégis merülünk benne mint
örökre örök álmaink
milyen tükörben végtelen
a te időd – az én egem
(2006. augusztus 14.)

KÓR

hús-üveg-szív összetört
önmagából gyártva tört
érezem össze-vissza szúr
fájok iránytalanul
simogatni kéne ezt
a kemény ruhacsipeszt
mellkasomra rakni ki
hadd gyógyítsa valami
ahogy őt a kór lövi
engem a kor ágyúi

(2006. augusztus 15.)

TEHÁT

ahogy a lombok klorofillt
szűrnek a fényenergiából
szemünk a tárgyak és a távol
látványaira tágra nyílt

a fotonok szellemivé
így visszaéteriesülnek
velük termékenyít az űr meg
hogy feljussunk bolygónk köré

ahogy klorofillt gyárt a lomb
jövőkbe múlt-rakéta röppen
tehát amit tudunk időtlen
teremtés útjai: bolyong

(2006. augusztus 16.)

MAGKÉNT

talpam szívéhez óceáni
hullám kagylógyöngyöt sodor
a formák dialektikái
emelnek mélységek alól

jövő-horzsolta tenyeremhez
szerszámaim éhe tapad
szülőföldemnek engedelmes
magként érlelem magamat

(2006. augusztus 17.)

ENNYI

évszakok közül kizárva
más idő-csontvázú sorsod
úrszínekkel hangolódott
a teremtés dallamára
őt idéző üzenet mi
génjeidben felsziporkáz
felhősziklás anyanyelvi
ízeket villant a forrás

csöpögő csap – homokóra:
percek gravitációja
adagonként múlt alá dug
ennyi semmi hogyan tenné
vágyaidat végtelenné -
küldve fészökként utánuk

(2006. augusztus 19.)

CSÍSZÉR VÖLGYE

(performance)

Pár órát ülök árnyékos helyen.
Nejem pasztellt hozott. Tájékepezik.
Kutya. Biciklik. Csend. Ízlelgetem
Váci Mihály hegytömbű verseit.

És hagyjuk hatni a látványt, a fényt,
élő sejtek az érlelő nyarat:
hadd súgja: *„a táj beforrnt sebeként
talaj-mélyről sajognak az utak.”*
Majd vontatottan egy asszonyi lény
pontos ütemben lassan vánszorog:
*„Talán a földgolyó túlsó felén
lépdel. Itt őt viszik a csomagok
és ő páncélsúlyukba öltözött,
évek rostélyá csukja le szemét,
ösvény tereli a dombok között.
Terhénél nem könnyebb a székelé ég.*

*Ha lassít: talpa gyökeret ereszt,
hágó lefogná gyorsabb iramát.
Emeli két vállából nőtt kereszt
szárnyként Tamásink Ábeléhez át.”*

Kutyám se vette észre. Egyedi
volt, mint a sorsunk, így vált semmivé.
Milyen titkok ösztöne vezeti
a Szülőföldünk című völgy mögé?

(2006. augusztus 22.)

LÁTLELET

volt csillagok mengyelejev
laborjában termelt elem
ma koszorúér-gyógyszerem
- tűnődöm lázas mellemen -

kihunyt kozmosznyi évszakok
hamvától kicsit ők vagyok
szívem visszafelé dobog
és mint akkor – robbanni fog

(2006. augusztus 24.)

SZELLEM

teremtés áldja meg a fényt
homály antianyagaként

harangozik ide-oda
az őscsend és az ősoka

örök köreivel lehelt
szívig nyilalló végtelent

felélve alkatrészeit
testárnyékú lelket vakít

tekéznek sorstragédiák
hol szellem tornya túlvilág

homály szikráztat fáklyafényt
teremtés úrsikolyaként

tán ennyi foltot nem mos el
szétlűktető gyűrűivel

(2006. augusztus 27.)

GÖMBLÉT

álmom éj-mély – átmérője Földnyi –
vakságból a Mindenségbe tör ki
mérve a gömblet dioptriáját

*

majd amit jelenbe fojt a kék ég
meglesi az ébredés vidékét
múlt-jövő behuny két kulcslyukán át

(2006. szeptember 3.)

SZILÁNK

mozogni izomakarat
tanítaná csontvázamat
de nem tudom feledni még
a földvonzás vízszintesét
mert minden csont-sejt és -szilánk
miatta ennyire szilárd
ezért köröz nosztalgiám
a kacér lebegés után
míg a kor lépcsőfokain
kifulladás reflexeim

(2006. szeptember 6.)

PITYPANG

Tavasza a bőröm, nyár a húsom
és én vagyok a gazdag ősz is;
viszont a tél – fogoly didergőt –
jégrácsos fagycsapdában őriz.

Testem: bilincshez hasonlít;
lelkem: a vágató időkhöz.
Pitypang-szívemre a szabadság
ingázó évszakot lövöldöz.

(2006. szeptember 8.)

OLVADVA

szívem lélegzik – lüktet a tüdőm
ok-okozatsor bordaközömön
kívül-belül másolna végtelent
de sebet ütve vérbe fojt a csend

sorsom harangoz éjfél és delet
visszhangtalanság rá a felelet
két gyertya néma párbeszédbe kezd
olvadva mint halálközeli test

(2006. szeptember 12.)

VONÓTLAN

koporsó-mellkasomban
bordáim íve roppan
így pendülök vonótlan
mert egyik rímem ott van
s a másik (aki voltam)
visszhang – kifordítottan
(2006. szeptember 13.)

FITYEG

rongyként fityeg a szarufáról
fészek volt – jelzi a madártoll
óvott az évek huzatától
szülőházaddal érte fázol
(2006. szeptember 14.)

IRÁNYTŰ

csontjaimban felejtett
iránytűkkel kereslek
ha nem lelem hazádat
muzájból kitalállak
te is meg-megidézél
lelked erőterével
vagy késve megtalál a
szerelmek árapálya
(2006. szeptember 15.)

OLTÁRKŐ

az ima és a szárnyalás
mankója az Oltárkő,
tömege mélybe rántaná, s
az alkony fénye rálő

bejárva újra önkörét
a gondolat feloldoz
eltűnő kékjében az ég
emel a csillagokhoz

(2006. szeptember 17.)

SZÓMONDAT A HAZUGSÁGRÓL

Ősbűn

(2006. szeptember 25.)

KOBÁK

homlokom kirakatán át
filmezem a rációtlan
helyszínek haláltusáját
egymást mérgező korokban

kivetített égi látvány
kobakom a csontszivárvány

(2006. szeptember 26.)

ALKOTÁS

(Kokas Ignáctól idézve)

„soha és mindig – mindig és soha”

átszokrázásuk én-pillanata
teremtésként villámlik vissza a
lelkek reinkarnációiba

(az alkotás is vértelen tusa)

okos formák tartalma ostoba
így ötvöződik mindig és soha

(2006. október 1.)

FÖLÉ

meg-megkondul – szívként perelve –
az életed harangja-nyelve
és a gének ármádiái
indulnak lelket körbezárni

de feltűzöd a sorsvitorlád
fölé a tudat lobogóját

(2006. október 5.)

MILLÉNIUM

vén-új évezred – szívhasonlat –
forradalmakkal megdobogtat

sejtenként klónozott igazság
imákká lobbanó szabadság

ezer tavaszt idézve megtúrt
reinkarnációja lelkünk

(2006. október 7.)

HUZAT

vésőszikrás sírkövek
lávamúltja vet lobot
gyertyalángnyi lelkeket
várnak hant-szauruszok

zárva nyíló létezés
kapuin huzat oson
évszakokkal fázom és
sziklaként imádkozom

(2006. október 10.)

REKLÁM

„szeretjük” a szélhámost
mint szekértolóit
minden hazug áldást oszt
mikor legorombít
dübörög a reklám – most
ért a giccs-bohócig

(2006. október 11.)

BÁRKAKÉNT

lélek-reinkarnáció
testem világrajötte

*

kévékbe éveimet a
feltámadás kötötte

*

darabolnak félelmeim
kínonként bekötözve

*

újjászületéseimet
így osztom szét örökre

*

magamból Noé-bármaként
kiúszom más időkbe

(2006. október 12.)

FOGANTATIK

igaz a *Van* a *Nincs*-határig
ahol a nemlét is hiánycikk
és végtelenné halkuló
fények foton-sikolya ásít
csak tőlük s a mindentudó
énben fogantatik a Szó

(2006. október 16.)

ÉRVERÉS

- absztrakt óceán öblöget
szív- és tüdőnyi öblöket
 - ritmusba márt a lüktető
testemen átcsorgó idő
 - ilyen mélységű tiszta-friss
a szellem érverése is
 - ellentétévé szűrik át
hang- kép- és percausztikák
 - eredőikből megtudod
mikor-miből-miért vagyok
- (2006. október 18.)

CSONTPÁNCÉL

fullaszt az ős-stressz – életet
lélegzem mitikus időkből –
percenként hússzor is nyelek
olyan mohón, mint legelőszőr
vagy mint a görög istenek
csont-páncélomban sors csörömpöl

(2006. október 20.)

HÁNYAN

éjfélé nő a déli árnyék
- elérem én is az apámét -
egymásra másol az örökzöld
fenyőkkel strázsáló szülőföld
számunkat megolvassa – hányan
jöttünk fényben mentünk homályban

(2006. október 22.)

ÁTÍRT

az én zeném a néma dallam
nem a tartalma halhatatlan
csupán a kín ami kiröppen
árnyéknak végtelen tükörben
szegélyén pentatonba átírt
hangjegyek a molekuláink

(2006. október 25.)

PÁRHUZAM

szívek jól célzott sortüze
tüdők feszített ritmusa
szintén élet-halál-tusa

nincs kinti gyógyszer ellene
mely új csapdát ne rejtene

tudás se lát lelkünk kusza
vagy testünk vad titkába s a
változás szentélyeibe

mint szél a szálló madarat
az érzés és a gondolat
mindenségekkel simogat

majd egy kíváncsi párhuzam
akaratonkon átsuhan
feloldva hullámaiban

(2006. október 28.)

„ORSZÁGBLAMÁZS”

nekik történelem – nekünk hurok
visszalövünk nyomorunk sortüzével
kínból nőtt sikolyt gumibot vezényel

*könnygáztól nem
látni „ötvenhatot”*

(2006. október 29.)

PÉLDATÁR

testem kirakatában
áttetsző halmazok
fényfüggő változástan
példatára vagyok
űrűveg óceán van
csak és üveghomok
így az marad utánam
mit nem kell látnotok

(2006. november 1.)

ILLIK

Lelkem a Teremtés emlékezete
illik alkotáskor emlékeznie
a felfoghatatlan ős- valamire
ami fény-parancs és Mindenség-Ige

(2006. november 2.)

HALLGATAG

évszakok monológja szól
a hallgatóg úrbolt alól
- a fények és a levegő
aura-gomolyába szó
a szentlélek lélegzete
(ki hogyan él vagy hal vele)

(2006. november 3.)

GÓRCSÓ

szikkad a szívem ártere
az életöszön fül bele
múló szomjammak sem elég
a kinti-benti tartalék
górcsóm szerint egy Szahara
mélyén gyűl egy Niagara

(2006. november 5.)

RONCS

életfogytiglani szívünkkel
időspirálba merülünk el

iparosított életöztön
és bölcsőjének sírt a földön

mert önös fejlődése sokszor
legyőzetik az évszakoktól

kiköpheti az ész vitáit
most is négy őselem irányít

Noé-bárkából válna Bolygónk
- ha nem sikoltunk - úrhajóroncs

(2006. november 6.)

LÁZADÓ

álmok emlék-áramából
ébredléteddel hiányzol
mint állítmányból a semmi

tudsz-e még honodra lelni
másokban vagy ők se benned
csak a lázadó szerelmek

(2006. november 8.)

DOBOGÁS

táplálva oxigénnel
a dobogás kibélel
(mint nyelvtársat hazugság
dorombolás cicuskát)

lélek-egyenruhában
mások között ruhátlan
góbét - sivatagomból
a csend magába csókol

(2006. november 10.)

NOVEMBER 4.

féltjük a lyukas lobogót
ne legyen rúdja gumibot

(2006. november 11.)

SZILAJ

Niagara-rianás van
szívünk szilaj ritmusában

*

örvényével szikla-lármánk
festi az időszivárványt

*

élet-szabta gáton átcsap
és marad örökre zárt csap

(2006. november 15.)

JÁTÉKOS

másodpercenként visszafoglal
a tápláló vér árama
törődik védtelen valómmal
mint magzatával az anya

*

kifordított a születésem
fél életet hantolva el
osztozkodom az oxigénen
játékos ötleteivel

(2006. november 20.)

VÉGLEG

örökmozgó – örökre mozgatónk
toronyórákként koptat végleg el
kérdéseinkre mindig válaszolt
a néma csönd kísérteteivel
lelkünkre bízva a Kort és a kórt
két mérlegserpenyőn ejt és emel

(2006. november 24.)

SZEKFŰ

szívek múltjából dárdahegy
jósnőhöz is vitázni megy
izzása edzve a jelent
a végzetből pajzsot teremt

*

ötvenhat szekfűt szórj köré
gyászolva mint Antigoné
mert „csöndbe zárt” Kossuth-terünk
Kreón hatalmába került

(2006. november 26.)

IRÁNYTŰ

álló időkben huzatos
lelked belülről fázva fázik
fényes ködökkel takarózz
szédítsenek szimmetriáik

*

iránytűjét vesztett kalóz
tejutakon bolyongj hazáig
tudatod határaihoz
ahol a tested még hiánycikk:

*

ózon szelekbe keveri
a fulladást lélegzeted
majdnem határok nélküli
ez a túlélés-piruet
mégsem tudod felejtani
a szív formájú végzetet

(2006. november 27-30.)

NÉHÁNY

nem magamért sem értetek
élek fordított éveket

*

lelkemből a jövőt kiásva
és bábozódva ős-tudásba
néhány sors-mondatom amíg
szavai fölött homorít
mindenségből szerkesztve eszközt

*

gondolatjelt a végletek közt

(2006. december 3.)

ÉBREDÉS

fény tiszta színnel mosta át
a lelkeket a némaság
ezért az űrt is érthetik
lezárt pillájú álmaik
nincs testbeszéd se bent se kint
s az ébredés velük kering

(2006. december 7.)

KERESZT

szaggattatom ezer felé – hisz
belőlem él a létezés is
mint én a kis halálaimból
– ők is viszont – valami nincs jól? –
magamon lüktetek keresztül
és homlokomra fénykereszt ül

(2006. december 9.)

NÉGYÜNK

tavak nyugalma – forrás lüktetése
tudatosítva test körüli béke
és én (eddig számomra észrevétlen)
lubickolok négyünk történetében

(2006. december 10.)

PÁNYVÁK

lángnyelű homály rak
fészket fénysugárnak
mely kimondhatatlan
csendű árva dallam

*

mit se tudva róluk
évszakokba rójuk
nap körüli pányvák
szellem-árapályát

(2006. december 15.)

MORZÉ

én és a szívverésem
morzézunk ezer éven
keresztül temetőnknek
és egy-testként mi hárman
halálos karolásban
idézünk dédszülőket

*

emlékek szülte emlék
reinkarnált jelenlét
időtlen alkotásként
amely a sorsotok lett
ezért bocsássátok meg
a sokszor kitalált ént

(2006. december 20.)

TOBOZNYI

mindenik építi saját
lombégboltjának oszlopát
feszülve múltunk és jövőnk
mágneses viharai közt

a föld alatt gyökérnyi görcs
ágaikon felhőgyümölcs
mit kell velük megvallani
toboznyi békét bontva ki

(2006. december 21.)

KETREC

ostorerdők szív közeli
fájdalom-suhintásai
dorombolásba fonják
a vergődő aortát
amely sejtenként bontja szét
veleszületett ketrecét

(2006. december 23.)

SOSEM

kifordított mindenség
súlypontja nőtt szívemmé
holtbiztos hogyha egy-két
szerelem célba venné
-mint a honvágó a fecskét-
sosem találna mellé

(2006. december 24.)

ANTI

óragyárban percet öröl
másodperceket szital
fényéveket nyel-köhög föl
egy antiéter-spirál

(2006. december 25.)

ÚJÉV

káprázathatáron
ébredésem álom
gyertyás-csillagszórós
ajándék-Karácsony

elköszönt Szilveszter
újév megkeresztel
gyógyít más-világi
lelkiismerettel

(2006. december 27.)

KÉTSZERES

akár a híd partok között
úgy utazik szíved-tüdőd
egyik süppedve mélybe és
másik felhóív-suhanás
így tágul a lélek körül
mind dúsabb semmivé az űr
aztán az éter kétszeres
nagyításban átröntgenez
s ahol leginkább fekete
ott vagy önmagad háttere

2006. december 28.)

SEHOVA

szavak sivatagára
nevünket kell felírjam

*

ismételgethető csoda
habár nem vezet sehova

*

csendek szívdobogásba
pólyált melege illan

*

pontos sorozatuk csoda
mivel nem vezet sehova

(2006. december 29)

KLÓN

minek tűnődni álmainkon
társát mímelve mindenik: klón

innen figyelve génjeinket
a kozmoszból kiközösítnek

embertelen sorsot leélve
jutunk mostohább televénybe

vagy iker-szerelembe bújva
öntükrünket álmodjuk újra

(2006. december 30.)

EGYSZER

első peremtől sem voltam árva
holt jövőt hordok lelkembe zárva
egyszer - elrabolva lepleinket -
a nihil magánya születik meg

(2007. január 2.)

IDŐCSAPÁGY

szívünkön pihenünk – időcsapágy –
egy ezredfordulón gördülve át
most hét szűk esztendő váslatja el
a nem remélt bőség terheivel

(2007. január 4.)

ÉBER

álomalagútban
úszva megtanultam
hogy sok ilyen út van
sejtjeim között
így tudom ezernyi
forrásból kinyerni
a nyugodt erőt
kigyöngyöznek és fel
is itatnak éber
évek szenderével
múlt-tavú jövők

(2007. január 6.)

RENOIR-RAL

bőröd feszes puhasága a
harapdálásomra visszacsókol
retinámon gyöngy-selyem hava
felcsillámlik egy-egy pórusodból
két akarat nagyítóüveg
fala a látványt így gyújtja meg

(2007. január 9.)

MÚLTABB

pár szerv-erőmű alakít
túléléshez energiákat
ózon szelektől sejtekig
indul az oda-visszajárat

lélekkel a tudás pedig
tájékozódni szerteárad
kibontva a kor tényeit
múltabb múltat szintetizálnak

gének és genomok mögött
helyben ketyegnek az idők
kiporciózva az örök
teremtés egy-akaratát

ez üzen az örömről át
„nem testi-szellemi a vágy”

(2007. január 14.)

ABSZTRAKT

lélegzés-könnyű testemen
szívem tüskéit figyelem
sodródó töviskoszorút
mely összegyűlve szertefut
házon-hazán időhuzat
belülről körbetapogat
absztrakt lényemet valaki
két kesztyűként fordítja ki
az egyik létmetafora
másik sorsok párhuzama

(2007. január 19.)

SÖRÉT

- álló ingán az árnyék -
körém simul az álom
vonzások szétrepült kis
sörétjeit szítálok
vibrálva velük együtt
egy pók-nem-szótta hálón

(2007. január 22.)

STAFÉTABOT

*„Szeretnék lassan szárnyra kelni,
eltűnni fénybe, csendességbe.”*

Váci Mihály: Kócsag

források tükre meztelen
fényével vonzza a szemem
körül a selymes dombvidék
éghez hajló tengerfenék
és szétrepült hullámtaraj
völgyek hasán a sok kanyar
térképükön kerget haza
villám és dörgés rohama
a táj lobogva évszakok
gyors markában stafétabot
itt-ott az éhes csönd legel
szellő puha fésűivel
bolygónyi lélegzők között
beszélő felhővé nővök

(2007. január 23.)

ELLENÜKRE

látteletek az álmaink – de
egészség-patikusok is
úgy nézek nemzedékeikre
mint rácsaira a dilis
vagy én volnék a rabruhájuk
dühükben tépett-foltozott
egyensúlyunkat nem találjuk
így ellenükre gyógyulok

(2007. január 26.)

ŐSZI

mint lomb az ágat: szél a fákat
avarral koszorúzta
időcsontváz a házak
előtt az őszi utca
tört szárnyak közt a huzatos
telek lélegzete motoz
bilincselve bokáimat
s a súlytalanság átítat

(2007. január. 30.)

PARÁNYI

életrakétás időtlen suhanás
anyagtalan tűz - testetlen ragyogás
gyúlnak a gének alkatrészeiben
ezért tudásunk parányi végtelen

(2007. február 2.)

CSETEPATÉ

sírkertnyi örök béke – és mi:
az évszakok csetepatéi
eszméink felhő gyúrta légi
háborúsdija még tetézi

*

ölel a csend csontváza (mint a
nemünk:) fél-mindenség-kalitka
galaktikák fényszárnyú titka
színképét rejti szavainkba

(2007. február 07.)

AGGKOR

macskám dorombolásán
keresztül simogatnak:
vak csend – süket szivárvány
és fellegrojtos ablak
mint magvai bogáncsot
vagy szenvedélyt az aggkor:
űrrel lyukas világok
kifordítanak magamból

(2007. február 11.)

FÉRC

idegpályáim áram
zsongású mámorában
szívem-lelkem beszámol
elbotló ritmusáról
ekkor próbál a *Semmi*
gyógyírként megjelenni
mint láztalan szivárvány
villám fércelte vásznán

(2007. február 12.)

CÍMEZETLEN

*

kora gránátjaitól
aknát szülhet a szobor
címezetlen csomagol
avarjába a Sehol

(2007. február 13).

*

belülről egy délibáb
mellkasomat metszi át
fekete-piros virág
csontbibéivel kilát

(2007. február 14.)

*

hogya mégse hát az Úr
fénymarkával összegyűr
és hullámhosszára ül
lelkem a lelkek közül

(2007. február 15.)

*

anyanyelvünk virágporát
hazugságokba fojtanak
agyunkat mérgezett igazság
kotyvalékával átítatják
szentélyéből száműzik a
szépség sivatagaiba
kleptomániások honában
sincs harács ha rács van

(2007. február 17.)

*

távlattá suhanok
s idetemet az ég
világgá rohanók
sebhelye a vidék

*

felhőkkel foltozott
világtalan sötét
reklámoz homlokot
csönd-lelkünk címerét

(2007. február 3.)

KÖRTÁNC

vér-szomj és levegő-stop
szívet rángat – tüdőt fog
körtáncba ájulásig
amit reflex irányít
és nem követhet árnyék
mert lázukban hiány ég

(2007. február 18.)

METEORIT

ahogy árnyékuk a fellegeket
a semmi súlya föld felé feszít
árnyék és semmi mindenütt követ
így sajdulunk a végtelenjükig
a szülőföld is ilyen szeretet
ösztöneink kövezték útjait
behálózzák álmunkat az egek
minden szavunk egy-egy meteorit

(2007. február 20.)

MINT

fényinformációból
kimentett klorofillt
a tájból újra kódol-
gatnak érzékeink
és én a menthetetlen
szépség mosolyaként
rímes dallamba rejtem
mint szellem tiszta fényt

(2007. február 21.)

MINTA

ébredéskor szétpukkanó
álmunkba lőtt ágyúgolyó
cél táblája egy más-világ

*

kozmikus a pályája mint a
napórarúd rajzolta minta
lendülete fél napon át

(2007. február 22.)

AKI

gyümölcs az ősz – érlelve érő -
mivel fizessen aki bérlő
nyaralván jégcsonthéjú magban
amíg szívében zöld tavasz van

(2007. február 23.)

GENIUS LOCI

hullámzó mellkasommal
tüdőmbé ölelem
az oxigént mely énrám
csukódó végtelen
szellők bölcsődalával
a láthatár oson
át völgyön csutakerdőn
és szülővároson

(2007. február 24.)

ÉGTÁJAK

testem félszárnya bal felől
verdes vitázva egyedül
évek rózsái színezik
ereimet – gyökereit
dörömbölése hangtalan
égtájak viharaiban
csukódva-nyílva kozmikus
iszony szakadékába húz

(2007. február 26.)

FELÉ

mint víztükör a levelet
megmoccant minden képzelet
bárányfelhőket kék egek
hogy könnyű vagy örök legyenek
párát vagy szint néz aki lát
gyűrűző múlt felé saját
magamon vitorlázom át
vítükrébe fúlt délibáb

(2007. február 27.)

SZŰRT

galaktikus mozdulat:
égboltról lefut a Nap
ágyunk és padlónk alatt
láthatatlanul halad
mint sejtek utcáin át
fényből szűrt energiák
szellemrajzuk szóvirág
csont-vázánkban csacsiság

(2007. március 2.)

LEBEGŐ

magában szállva szétdobog
mint fénypályájú évszakok
velük színekbe áztatott
öröklétpárti szárny vagyok
fészkemhez próbálnak kíséreni
az évek lebegő pihéi

(2007. március 4.)

FÉNYLOBOGÓK

múlt és jövő egymásba metsz
szívünkbe szúrt időkereszt
sehol sincs másodperceket
agyunk barázdáiba vet
virágzó lelkünkért segít
génektől halni génekig
hitünk se sors – vérünk se sár
de dévavárrá összeáll
köréje szellemünk teremt
fénylobogókból végtelent

(2007. március 7.)

NAP ÉS HOLD

szívkamrák
szívpitvarok
„gödreim”
én „hantotok”

*

értetek
menekülök
nagy havak
tüzek között
ereim:
gyökeretek
melegít
itat etet

*

békétek
viharotok
lázában
robotolok
rajtam át
gyógyítanak
a tavaszi
sugarak

*

másoljuk
a kopjafák
Nap és Hold
motívumát

(2007. március 8.)

VARIÁCIÓK

testemmé préselt aurám
szikrázik a tied után
a vonzalom anyagtalan
de sorsfordító súlya van
géntervű variációk
moduljaiba forr a csók
sok zuhanásos ölelés
lebegtető titokba néz
hiányba költöző hiányt
dobogtat aszimmetriánk

(2007. március 13.)

RÉTEGEK

földre terített medvebőrt utánoz aki elaludt - ilyen horizont a jelen: más prémszönyegben folytatás - hová álomlift száll alá - lebeg sehol sincs rétegek között majd a semmikbe lök

(2007. március 17.)

HOLMI

tapinthatatlan éter
bolygónk sorsába présel
melyből pár ősi témát
röptetnek vers-rakéták
például a szabadság
teremtés-tiszta arcát
vagy hány ösztön irányít
a lét katarzisáig
hogy miktől hergelődtem
tudássá nőtt időkben
és szerencsés-e holmi
szivárványra csaholni

(2007. március 19.)

FÓKUSZ

egy helyben toporog
helyette dobogok
ő piros-fekete
én az eszmélete
forrás és öntudat
két végzetté szakad
ez a pár semmi mint
társ-égítést kering
az kín és vér belül
ez fénylőn puha úr
az nem határtalan
létsúlyú izma van
ez apró fókusz és
övé a nagy Egész
tiltásba zárt igen
zsong érzékeimen
énemben két iker
honvágy fészkeire lel
égboltnyi üzenet
pontjaként lüktetek
(2007. március 21.)

AGYAG

síromból nézve a jelen múlt
és én potenciális elhunyt
születésemmel koszorúzva
a többi sírásói munka

*

történelmünk agyag-sarában
csoda-e ha nem disszidáltam

(2007. március 22.)

KORTYNYI

forráson az oxigénúr
a vizével mélyre kékül
(egymásnak is menedékül)

összepréselt levegő és
vízpárával gyöngyöző rés
(nékünk dupla telítődés)

kortynyi korty sóhajnyi sóhaj
meg-megáld a fenn valóval
(borzongok mint fodrozó jaj)

könnyező szél gyűl a tóban
vízi kín felhőkbe lobban
(hogy ma tájképpé daloljam)

(2007. március 24)

ÖNKÖRŰ

kísértet-évszakok
évszak-kísértetek
a gyermekük vagyok
és ükapjuk leszek
lélek-vihar-tükör
a szobrok csöndje mert
hazugságok elől
bújtat a parknyi kert
hajam lenyírva fű
könnyem ködfényt idéz
szabadon önkörű
szimultán tévedés

*

lúdbőrös pórusok
jégtűs kráterei
a szív az altatót
remegve keveri
befordított nyarak
lázás sejtjeimen
csontszilánk gondolat
szűrős tekintetem
jövő-múlt metronóm
ereim főtere
színükből nem tudom
miként lesz gyász-zene
(2007. március 26.)

TÜRKIZ

magába szív az alkony és
kilélegez a reggel
tudat- meg léleköblítés
száz százalék sikerrel

akár a csillag-dús homály
szép az égboltnyi türkiz
de nappal-éjjel-árapály
ingázna nélkülünk is

rajtunk próbálja humorát
a semmi majd a minden
időzítvén galaktikák
bombáit sejtjeinkben

(2007. március 29.)

ÚTSZÉLI

költözz szívedbe – lomha test
pszichék ösvényein keresztül
mindig magán belül bolyong
kizárva az útszéli kort

röpteted és viszont röpít
megdöntve önnön csúcsait
kék-piros-fehér-fekete
mint az idő szédülete

percek halnak egymáson át
szétgurult gerinc-csigolyák
ágyadat dobogásaid
avarszerűen bélelik

és úr foltozta évszakok
rétegei a takaród

(2007. április 8.)

SZESZÉLY

amíg lélegzem – tavasz a
világ – ahogy én ősz neki
így lettem a gondolata
amely szeretné érteni
nyarak bősége áldana
telek szeszélye zsarnoki
gránátalmává érek és
belém nyilall a létezés

LEHELETNYI

álmom papírrepülője
elragad helyben körözve
menti gravitációtlan
énemet –ki sose voltam-
szakadékba hull az égen
túlterheli szívverésem
meg-megingón leheletnyi
szabadságomat jelenti
puha párnámig körözget
érjek meggyógyulva „földet”

(2007. április 10-13.)

MERT

világ körüli áramot
táplál lázas szívritmusod
mert lét és nemlét pólusok
mögé a sorsod átdobog
patak siratja így saját
forrásízű gyerekkorát
pityergőként végcélja tán
a mélyülő könny-óceán
dallamaikkal rokon a
fény- és a versgalaktika

(2007. április 26.)

SZIKRA

bordák kövülnek bordáid közé
feszítve kezdtél nőni semmivé
túl az elnyűhetetlen aurán
leszel töményebb senkiként hiány

ha csöndek csöndje némán körbeleng
utánczol egy megismert végtelent
szivárványtestű lelki ragyogást
hogyan az ihlet szikráját koronázd

ötletmorzsák lövik az úrt beléd
tűzük a tudatot olvasztja szét
mégis rüggyé babusgat a kusza
kozmosztalan irányok fókusza

(2007. május 5.)

EMLÉKNYI

legyünk a csókjaink
reinkarnációja
egymásban-meztelen
vágyakkal takarózva
ikervisszhang merít
belső határainkig
s időtlen pillanat
emléknyi hamva izzít

(2007. május 8.)

SZENTELT

egész valónk habzsolja a
nappalt - és éjszakát teázik
szenteltvíz az idők tava
bár partja omlik mindhalálig

szívritmus gyűrűzi tova
őscsendtől csent energiáit
fuldoklást kell habzsolnia
piros jelent álmodva váltig

egész valónkon rágja át
gyógyíthatatlanul saját
törvényeivel rossz-magát
sokk-járvány-láz-nyavalya-rák

s mint örvényeibe a múlt
énünkbe visszazuhanunk

(2007. május 8.)

LEGE ARTIS

számúzhet két időhatárra
a létezés szimmetriája
vak látomás szélcsend-magányán
egyensúlyoz lélek-szivárvány

*

sok ilyen rímes mágiának
egy kicsit korszakok fölötti
fantáziája olvasóit
választja hálás hagyományá
mivel csak ők a „különösség”
hatásterének logikája

(2007. május 10.)

KALÓZ

álom-huzatban és szín-zenében
bolygónyi kozmosz az ágy s a paplan
mozi sötétben időhajóhoz
láncolja énem hús-vér mivoltát
hullám-mennyország kalózkirálya

(2007. május 12.)

ITT MEG OTT?

- csillagok
fényfátyla-gőze-holdjai
- úgy tudod
a kék ég ezzel van teli
- távlatot
isten vagy ember ad neki
- itt meg ott
szintén hitet kell gyártani(?)
- egyre fogy
a messzeség – bár számtani
- ő-s-titok
mert végtelen de egyedi

(2007. május 14.)

IHLET

időparazsú gondolat
színfókusza ez a nyaram
aztán egy rímbe bújt alany
állítmányától lángra kap

(2007. május 17.)

ÁTMENET

hogy nincs megsztható világ
álmunkban is ráébredünk
és mint fantáziánk az űrt
megszülnek a metaforák
mindenben ami átmenet
ha érzi a végleteit
- egy időtlen futószalag
szem-csillanása a patak
és dobbanás-kövéletek
fodrozzák a felületet -
mindenben mi vagyunk a híd
amely szívek fölé hajol
hogy sodrásuk lármáiból
kizendüljön a tiszta hit

(2007. május 19.)

NYOLCVAN

percenként nyolcvan földrobaj
az ereidben tovahal
és ugyanennyi törpe csend
alagútjukban űrt teremt
szilaj vergődésük halott
születésedbe visszalop
életmentő jajaival
magáért elvérző talaj
a bőr az izmok és a csont
amely éneddé összeforrt
tőlük remélve valamit
dobogsz életfogytiglanig

(2007. május 27.)

TANULSÁG

- tűnődöm ihleteimen -
lám a bibliai „legyen
világosság” visszfénye tán
hogy szellemrangú glóriám
a parttalan úróceán
kiprovokálta tudomány
amelynek tanulsága lám
az hogy sorsom perc-akna és
gyújtózsínórja egy egész
életem-hossznyi létezés

(2007. május 28.)

PIRAMIS

önteremtő ritmusú
szívem évszak-koszorús
csöndet gyöngyözik ahogy
rajtam a kor átcsorog
élő másodperceket
viharok alá temet
és átjár - mint zajtalan
semmi - úr-folyékonyan

*

áll a fény - zenél a szín
tárgyra itt csak tárgy a rím
ők a szótlán szavaim
tóban halgyöngy a kavics
gyöngy-hazám a házam is
templom bölcső piramis

(2007. június 3.)

SZÉLVÉSZ

élő testemmel fáslizom
az elmúlás akaratát
csendből esztergált úrtorony
és gén spirálja a „tovább”
csontváz-sorvasztó sorsomon
kínok keresztje vérzik át
várok szélvészttől borzadón
mint fog-szuvas jegenyefák

(2007. június 7.)

HORGONY

- belélegez az álom -
testem tudatvilágom
atomjaként hajózva
jövőmet partra hozza
noé-szívem ma horgony
vitorlás horizonton

(2007. június 11.)

INGAKÉNT

jövőket álmodom
és múltban ébredek
jelenem cérna-híd
örvénylésük felett
szavaim ingaként
mélységet sejtenek
talán még szárnyakat
adnak valakinek

(2007. június 11.)

HÁRSFAMAG

kettős öröm
gyorsul szívemben
külön-külön
ez lehetetlen

ős-viadalt
vívunk naponta
két diadalt
percekbe osztva

aránytalan
a súlykülönbség
ezért magam
nem öklözöm szét

mint hársfamag
szelekben élek
bőröm alatt
nyár-lüktetések

(2007. június 17.)

MÖGÖTTI

két fülünk felé köszönt
bal-múltunk és jobb-jövők
sztereó tekintetünk
lát egy úr mögötti úrt
mégis több vagyunk ma mint
gazdag benyomásaink
hoznak-visznek szanaszét
parttalan lényegcserék
éterei áramai
önmagunkért izzani
így a Szem fény-Végtelen
és a Fül visszhangos Úr
összes impulzusuk az
én szívemnek mind igaz

(2007. június 21.)

ÖSSZKÉP

láp – tócsavíz – felhőkbe vágyva
zúdulna sok forrásirányba

*

* jégfelhő * zápor * pára * hó *
átváltozásokkal kering
gömbrajzú gravitáció
erővonalai szerint

*

monumentális ez az öszkép
szabadság = bolygónknyi kötöttség

(2007. június 22.)

ÁTLÁTSZÓ

két időgleccser összeér
rám dől két kristálymeredély
hideg fényükbe fagyva át
kapok egy tájnyi glóriát
lelkemmel súlyosabb tömeg
sugártörését értve meg
buborék-tiszta szavakat
gyöngyöznek átlátszó falak

(2007. június 26.)

BURKOL

sokféle rémület
liftjében ébredek
hullámozó lombokon
szellőztet friss iszony

sehol sincs évszakok
tanulsága vagyok
szétfűrészelt fatörzs
közé hulló gyümölcs

fészek-meleg jövőt
keresve körözök
veszélyeim fölött

magamba burkol és
két honvágygal becéz
felhős-kék lebegés

(2007. június 29.)

FÁTYOL

hunyt szem mélyén a napkorong
kísértetfátyolban szorong
kezd izzani az újszülött
hajnal a dolgaim között
árnyékaikká párolog
amit többé nem álmodok

*

birtokba vesz a gondolat
hatalmú tiszta hangulat
és dobhatják a gonoszak
bűnbumerángjátékukat

(2007. július 1.)

SE

magad elől se menekülj
két kagylóhéjként óv az úr
légy súlytalan kívül-belül
maradj gyerek – ám emberül

(2007. július 3.)

LÁTOMÁS

magból a táj – tájból a mag
cserealkatrészt gyártanak
sok csíra közben legbelül
minden mozgás nélkül repül
másodperc-pörgős évekig
agyamban is valamelyik
jövőm humuszra gondol így
s önszellemének magyaráz
egy sorsom-szülte látomás

(2007. július 6.)

HULLÓ

időtarajok taraja
ragad fel és röpít tova
íjába illesztő csoda
velem se céloz sehova

röppályájú testi valóm
énem előtt rakéta-nyom
és szívem láng-gomolyokon
csúcsig taszítva völgybe nyom

mindenség-visszhangú ütem
szikráitól csiholt tüzem
szünetjeleivel üzen

könnycsepp lesz a füstóceán
mélyére hulló glóriám
- gyöngyagylóm két világiány -

(2007. július 9.)

AKÁR

begyűjtik rólam ezt az őszt is
a polcaikra nyaraim
virágillat-házban gyümölcs-íz
avarszőnyegre hull a rím

akár egy tárva-nyitva kamra
huzatként ismerek magamra

(2007. július 11.)

BŰN

csontodra szárad amiből
tudatilag kiszabadulnál
rád zsugorodó bálnabőr
sorsodban össze-vissza úszkál

vitorla-lelked óriási
nagy bűn viharral provokálni

(2007. július 11.)

PÁR

világosságot lélegez
tűleveleivel a lomb
fékezhetetlen kozmikus
száguldást a színébe old
lelkünkkel ilyen tereket
sűrít a gravitációnk
és én pár sorba kódolom
körözzön mint a telehold

(2007. július 14.)

ÁTMENET

ágakra másztak a fűvek
és lombként elhintáznak őszig
a táj mozgalmas átmenet
mindenki más helyen időzik

(2007. július 14.)

HARANG

bronznyelvét - a bronzmikrofont
koptatja néma horizont
magát innen robbantva szét
a mindenevő messzeség
kortyonként issza a szelíd
kínok lökéshullámain
de ugyanolyan hallgatag
társát szólítva néhanap
szívet szorító végtelen
a konduló harangperem

(2007. július 18.)

KÖNYVES KÁLMÁN KÖRÚT

hasogatják a téridő
csendjét száguldó motorok
és önmagába szédülő
lelkem közöttük tántorog
köves mélyből sarjadt jövő
gyepén „ámulni” akarok
hol járdarügy-szemafor a
szavakból nőtt metafora
vagy látomások mámora
visz más korok partjaira

(2007. július 22.)

MITO*LOGIKUS

rabok nélküli börtönöd
sor-falaiban a szülők
szorongnak két éned között
bentről építget görcsre görcs
mégis önnön dugádba dőlsz
sehol sincs-dévavárban élsz

*

mitologikus kapuid
nyikorgásában sír a félsz
mert eldobáltad kulcsait
bár megtalálnák valakik

(2007. július 27.)

BAL – JOBB

szívünk bal pitvarából
dalol az oxigén szét
kottázza testi mámor
és szellemi egészség
erek falain átforr
megjárva sejtek éjét

és jobbról életútnyi
köröket kezd befutni

(2007. augusztus 5.)

FOLT

velem a halál szemben ül
szívem az asztal közepén
jajt és csendet dobol felém
mert kérgesedik rá az úr

egy folt sikolt az abroszon
magam köréje rajzolom

(2007. augusztus 7.)

LEGÓ

piros határok feledik
az érzékszervek gátjait
a szellem és a szerelem
nő mint a világegyetem
egymás felé tapogató
Egók Egója a „Legó”
és játszadozva keresi
hogyan vannak-e gyökerei

(2007. augusztus 10.)

OTT

mind egy helyben körözött
fészek-mélyű ösztönök
bordarácsai mögött
ott ahonnan megszökök
évtizednyi tüzeim
testre szabott hamvain

(2007. augusztus 14.)

EGYSZERRE

hitemet a sors beleásta
egy űrrel bélelt látomásba
tapinthatatlan délibábok
törvényeivel harcban állok
érik az ősz győzelme – boldog
vesztesek a tavaszi dombok
ezért lelkemben az igazság
egyszerre mélység és magasság

(2007. augusztus 16.)

TÜZJÁTÉK

két másodperc ütközik
hónapokig-évekig
emléklassító körök
metszéspontjai között
fúzióra lépve hat
villámszinné bomlanak
tűzijátékuk talán
önsugárzó aurám

(2007. augusztus 20.)

ROBOT

nyílván ugyanannyiszor
önmagává visszaforr
gejzírek erőivel
pezsdül és hanyatlik el
két feltámadás közé
dühét feszíténé
harminchárom év alatt
Balatonnyi fodrokat
simít szüneteivé
(ennyi mustot merne ki
tó medréből valaki)
vérrel sírja-mondja hogy
élni mekkora robot
s elmúláskor dupla csend
csukja be a végtelent
(2007. augusztus 24.)

KÜLÖN

álmok csigaháza zár el
a begyűjtött külvilágtól
két fészkehez négy madár kell
lelkünk így égtájnyi távol
amiben – mint óceánon –
elmerít pár percnyi álom
vagy - külön szételemezve -
csiga szárnya szállna mennybe
(2007. augusztus 26.)

ZÁTONY

csónak orra bújna ki
bordarácsos mellkasomból
süllyedő viharai
szigetén a semmi rombol
mert nem éppen édeni
zátonyom ez a komor kor
át szeretnék menteni
gyöngyeimből olykor-olykor
partjaimat körbeásva
dobbanás fül dobbanásba
alkonyárnyú hajnalon
lobogómat foltozom
lármafáim hozadéka
barlangban márványrakéta

(2007. augusztus 27.)

TÁRLATOK

az idő függöneyei el-
és a szakadécai szét-
választanak – csak a tudat
falán találkozik a Szép

ha ez a kompozíciód
kölcsonkérnek a Tárlatok

(2007. szeptember 3.)

TÖBB

vándormadár-szerelmek
hílt fészke lett a tested
egy páros szárnyalásban
hány lelki zuhanás van
vagy dupla zuhanásban
több lelki szárnyalás van

????????????????

időzített vidékek
rózsáit újraéled

(2007. szeptember 21.)

TENYÉRNYI

ledobva a rövid
emlékek kesztyűit
a selyem és a márvány
tenyérvényi simaságán
tűnődik ujjbegyem
szégyenlős-meztelen

(2007. szeptember 22.)

TÚLÉLÉS

végtagjaimba csobog át
az élet gejzír-árama
ez a túlélés ára ma
és holnap – aztán nincs tovább
„post mortem” lázadás tehát
a halkuló harmónia

*

két lélegzetvétel között
magamban el-elmerülök

(2007. szeptember 30.)

GYANÁNT

szívem dobogtatja tovább
szavakban-tettben önmagát
műhold gyanánt akár az ősz
rokonai körül köröz
lazító szüneteivel
a föld súlyát fedezi fel
néha tüdőként emel a
lét hullámtarajaira
egy kozmosz benne tántorog
(télpáncélokban lángolok)

(2007. október 2.)

VÉGVÁRÚR

alá-alámerül a rím
az álom árapályain
akárcsak az emlékezet
a szellem is határeset
s a nagy-kicsi világ rohan
ézelmek álruháiban
ezért vagyok lélekben itt
bár testem máshol vétkezik
végvárúrként százévesen
a gyóntatómat keresem

(2007. október 6.)

BARLANG

(Buslig Lajcsinak)

tejútnyi közetgyűjtemény
a genezis csütörtökén

csillagködöt lát - a teremtés
helyett anyagot – aki felnéz
de így is elkápráztat a
Platón-barlang kijárata

pár tehetséges haver ósdi
kérdőjeleket radíroz ki
hogy araszolgasson a kész
tudás meg a felfedezés

(2007. október 8.)

ÜDV

- agybillentyűim szétlövik
a holnapok páncéljait -
elpárolgó repeszeik
súlytalanul érnek ide
a szívem féltekéibe
nem emlékezni semmire
de aurám sejtjeiből
egy világhálós eszmekör
tanulságnak feltündököl
- csatároznék az énemért
üdvöm pótalkatrészeként -

NÉGY

szívükben négy évszak köröz
minden kilégzés egy-egy ős
szerelmünk piros és fehér
telet a nyár – nyaral a tél
friss levegőjű sugaras
ajándék-égbolt a tavasz

(2007. október 16.)

VALAHA

kötözi agyamat a stressz
és testem is lejtőt keres
miként gondolhatom tovább
a szív utolsó gesztusát
nyúzott sorsok csontvázai
közül lehet választani
körülragyog a *valaha*
zenéivel a Szahara

(2007. október 20.)

KÉK

örvénylő semmi bugyrai
dallammá tudnak oldani
érzelmileg szétszedve majd
a parttalanság összetart
mint én az árapályait
angyal kék ébredésemig

(2007. október 24.)

ATLASZ

tűnnek nappalok-éjszakák
idők repedésein át
csillag-szívek feszítenék
sorsok világ-szűk ketrecét

*

elmondhatatlan mítosz a
teremtés helyi atlasza

(2007. október 27.)

SORSCSAPDÁK

napkitöréses ritmusú
véremben bujdosik a bú
ahogy előle annyian
akiknek erre oka van

*

légváraktól végvárakig
kerüld sorscsapdák ezreit

(2007. október 29.)

NÉMA

viharból partot ért
kavicsok súlyaként
nappalok-éjszakák
rostáin hullok át
csendtől repedező
anyagtalan idő
szikrája – néma nyom –
csillám szavaimon

(2007. november 2.)

NÉGY-ÖT

ilyen test ilyen lelke voltam
ám ebben az érdek-vadonban
a sorsom íve rációtlan

*

mindig hiányzom valahonnan
s egyszerre négy-öt korszakom van

(2007. november 4.)

KARAMBOL

ravasz betegség
tíz karma szed szét
vagy körszivárvány
fénytete vár rám
ha egy karambol
kilop magamból

(2007. november 6.)

TÉT

szívem mankója testi sors
amelynek láthatára torz
szellemvilág csataterekkel

*

milyen bunkert hol fedezek fel

*

fészkembe menekül az ég
pedig a mennyország a tét

(2007. november 7.)

NYÍLVA

életnagyságú sebeként
viseli lelkem ezt a testet
élethossziglani reményt
az énem bennük gyökereztet
hármásban próbálgatjuk a
kis kozmoszok Odisszeáit
tekintetem két ablaka
befele nyílván kivilágít
(2007. november 13.)

PEDIG

karamboltól karambolig
egymást ápolják szerveid
döbbenetek hatásait
dobogások egyengetik
viharak múltával pedig
elhantolnak díszleteik
világ-lelkednek Rendező
a színház-romboló jövő
(2007. november 15.)

KULCS

mindenik ajtóm kulcsa elveszett
egy-egy szobányi levegőt veszek
mégis magamba zuhanok – de fönt
zenitet érint a kupola-csönd
miközben Rólad álmodom – Te nem
találkozol a Semmiben velem
álomhatárok völgye sejteti
hol bujdosnak az ősök lelkei
(2007. november 17.)

ÖNNÖN

énem pulzáló lényeként
kiprovokálva új esélyt
önnön mélyéről partra ért

*

fuldoklón kérdezi: ez-e
a mindenkori lét vize

2007. november 21

KÜSZÖB

nappalok zajai
szoktak éjszakai
csöndként kísértetni

ilyen halott zene
vidéki szelleme
szobámat lakja be

de a virág-tüdőm
kisóhajt * beköszön
tudat-küszöbömön

(2007. november 24.)

CSÖNDNYITÁNY

másodpercek felé suhint a
mánus – egy ideges köringa
falaknak csöndnyitányt vezényel
a rángatózó tengelyével
sehonnét sehováig íven
helyben bukdácsol így a szívem

(2007. november 27.)

GYUTACS

lelkemmel vérrokon talány a
vizek és felhők óceánja
elfojtott égzengése tágul
több éjszakányi önmagán túl
(agyam szegődne gyutacsául)

(2007. november 29.)

VONZALOM

egymást zabáló évszakok
reflexein kutyagolok
rügy és gyümölcs – lomb és avar
tanít példázataival

túl is billen gondolatom
az antigravitáción
(tán két világ-nagy vonzalom)

(2007. november 30.)

CSILLAGBETŰK

egész valónkkal mindenütt
varázst keresni gyönyörűt
- mi hatvan éve szíven üt -
a bölcsebb szebb jobb igazabb
csillagbetűkkel gyöngyszavak
- meglátva sorsnyi pillanat -
hullhatnak ránk csillagbetűk
gyöngyzuhanásuk szárnyat ad

(2007. december 3.)

MINDEN

hajnali harmat illatú
szellőben borzongó kapu
szárítva deszkadíszeit
fény-árnyékokkal álmodik
apró neszekbe itatott
színtestek lesznek láthatók
amint az égi szemafor
alatt minden nyüzsgésbe forr

(2007. december 7.)

ÖNÁRNYÉK

fekete márványtömbökön
átröntgeneznek éjszakáink
egy ős-gonosz visszaköszön
Abelnek is láttatva Káint
félíg zenit a tudatod
sziporkák sziporkája száll szét
és mint negatív nappalok
bolygónk mögött futó önárnyék

(2007. december 10.)

PÓZ

önárnyékom tudata – vagy
tudatom önárnyéka vagy
ilyen pózokban exponált
teremtés fényű glóriánk
(mint hókristályon a fehér
ha csillogástól feketéll)
énemnek lelki társaként
sugárod vissza ezt a tényt
(2007. december 12.)

PARTI

szinte-szinte már antianyag
a súlytalanul gyors gondolat
villanásával metsző tudat
*
két erő két állapot
kozmosz-parti párlatok
*
mind eszméink mind a fények
egymás házaiban élnek
(2007. december 14.)

MÚMIA

agyhullámok barázdáiban
kincses múlttá álmodom magam

agybarázdák hullámaiba
öltözöm mint lélek-múmia

úgy lapulnak koponyám alá
mintha épp az eget tartaná

(2007. december 16.)

LÉTERŐMŰ

szerveim szimbólumaiból
összeállt valómat szétrabol-
hatják a titkaim bármikor

mindenen csodálkozom – ahogy
egymást marcangoló évszakok
csataterain újulhatok
- léterőmű az én legnagyobb

példaképem – a csillagnyi Nap
bőrén perzselődő sugarak
erejében szálló akarat
pezsdíti gyászomat-nászomat

egy kozmosz a testek és az űr
árnyékom mögéjük menekül
így leszek egészen egyedül

(2007. december 19.)

AKÁR

mellkasomban esti láz
visszafelé dobogás
hatvan év a paplanon
születésnek álmodom
akár ezt a test-meleg
mégis fázós életet

(2007. december 20.)

SORS-NYITÁNY

telek havaiban lángot óvó nyaram
fél pentameterek ritmusával piheg
fel-felröppent galamb ki vissza is zuhant
száguldó agarat megcélzó akarat
évtizedek során szétszéledt állomány
kürtje a trófeám
- elnémult sors-nyitány -

(2007. december 23.)

DROG

belóg az úr a téli tájba
nyarakkal fűt a csempekályha
és kozmoszból van a küszöb
átjárhatok magam fölött
vagy a kicsi és nagy idők
függönyrétegei között
odisszeáimon sosem fogy
el a léleknek nevezett drog

(2007. december 24.)

KÖZÖS

„Maffiam: elverlek.”
Zágoni Attila

egy-egy beszívott pillanat
tüdőmbe ásna kutakat
lélegzetvételek között
balzsamnak érzem a jövőt
és büntetőszázadnak ezt
a kort – amely közös kereszt

(2007. december 27.)

FÉNYSZOBOR

lánytested ékszerdobozát
lelkemmel hétszer fonom át
meztelen arcod akt-mosoly
szívemre karcolt fényszobor
szépséged (csipke-csöndjeit
becézve) szinte elvakít

(2007. december 29.)

TARTALOMJEGYZÉK

ÉGI	5
LEGSZEBB.....	5
ELKÉPZELT	6
ŐS-CSEND	6
AKIKÉRT.....	7
CSENDTISZTA.....	7
KÉSZ	8
VÉN.....	8
INGYEN	9
ÖTVÖZET	9
MENTHETI.....	10
LELKI	10
HOGY	10
CSAK.....	11
EL	11
MÉLYPIROS	12
NÉGY.....	12
PEDIG	12
LÉK	13
GÉNEK.....	13
HASONLÍTUNK.....	14
KEZD.....	14
RÁCS.....	15
PLAKÁT	15
KÖRÖZ	15
ÁTLÓK.....	16
BEFELÉ.....	16
BALLADÁS	17
NEGATÍV	17
LÁTOMÁS	18
FEJLŐDÉS.....	19
KÖZHANGULATJELENTÉS.....	19
LÉC	19
CSATAJELENET	20
ÉKE	20

NYITÁNY	20
IRÁNYZÉK.....	21
AKÁR.....	21
CSAKRA.....	21
BENNE.....	22
OLD	22
AURAZONETT.....	23
LEBEGVE	23
LÉT IGAZÚ.....	24
NAPHONVÁGY.....	24
KAVICS.....	25
AKÁRHOL	25
KAGYLÓBAN	25
RUBÁYÁT.....	26
VÁDOLOK	26
VARÁZS	27
HUNYT	27
SZAVAK	27
ÁRBOCTALAN.....	28
FABIZNISZ.....	28
BÍBOR	29
KÉSZ	29
ASZIMMETRIA.....	30
FÉNYÁRNYÉK	30
IKER-IDŐM	31
TORKIG	31
LEHETNE	32
CSONTPAJZS	32
KÓDOL	33
VIADUKT	33
CSÓRÉN	34
KŐHARANG.....	34
MIELŐTT	34
SEJTJÜK	35
MUSZÁJ	35
HAJNALIG.....	36
HUZATBAN	36
DSIDA	36
FORDÍTANI.....	37

VÉRERŐMŰ.....	37
KÉPTELEN.....	38
GYORS	38
ÉN-TÜKRÖM	39
JÓ.....	39
PLANÉTA	40
TESTBESZÉD.....	40
MOZAIK.....	41
HEMOGLOBIN	41
MÁRCIUS 15.	42
VESZTŐHELY	42
KÖZÉ.....	43
HARÁCS.....	43
REGGELI.....	43
EGYENLET	44
HATÁRKŐ	44
SZINKRONIZÁLVA	45
HÚSVÉT 2006	46
INGÓ.....	46
NOHA.....	47
NŐ	47
BÉKE	47
BELSŐ	48
ILYEN.....	48
DUPLA.....	48
LOBBAN.....	49
FORMÁTLAN	49
TRILLÁZ	50
ENNYI	50
ŐSBŰN	51
IDŐPRÉS	51
RÍMTAN.....	52
TOVÁBB.....	52
BALLADÁK	53
LIFT	53
CSAKRÁK.....	54
LASSÚ	54
T3.....	54
GÚZS.....	55

DZSUNGEL.....	55
FATANULMÁNY	56
VISSZHANG	56
NÉLKÜL	57
TÁJHÁZ	57
AISZÓPOSZ.....	57
ÁRNY-ÉK	58
SZIROM.....	58
DO-RE-MI	58
KÖLTÉS	59
EL	59
TÜKRÖZVE.....	60
ÉLES	60
KÖRÖSI CSOMA	61
ÜZENET	62
VISZONT	62
KÉT SEMMI	63
HÍDFŐ.....	63
'56	64
„TÉR”	64
KÓR	65
TEHÁT.....	65
MAGKÉNT	66
ENNYI	66
CSÍSZÉR VÖLGYE	67
LÁTLELET	68
SZELLEME	68
GÖMBLÉT	69
SZILÁNK.....	69
PITYPANG.....	70
OLVADVA	70
VONÓTLAN	71
FITYEG.....	71
IRÁNYTŰ	71
OLTÁRKŐ	72
A HAZUGSÁGRÓL	72
KOBÁK	72
ALKOTÁS	73
FÖLÉ	73

MILLÉNIUM.....	74
HUZAT.....	74
REKLÁM.....	74
BÁRKAKÉNT.....	75
FOGANTATIK.....	75
ÉRVERÉS.....	76
CSONTPÁNCÉL.....	76
HÁNYAN.....	77
ÁTÍRT.....	77
PÁRHUZAM.....	77
„ORSZÁGBLAMÁZS”.....	78
PÉLDATÁR.....	78
ILLIK.....	79
HALLGATAG.....	79
GÓRCSŐ.....	79
RONCS.....	80
LÁZADÓ.....	80
DOBOGÁS.....	81
NOVEMBER 4.....	81
SZILAJ.....	81
JÁTÉKOS.....	82
VÉGLEG.....	82
SZEKFŰ.....	83
IRÁNYTŰ.....	83
NÉHÁNY.....	84
ÉBREDÉS.....	84
KERESZT.....	85
NÉGYÜNK.....	85
PÁNYVÁK.....	85
MORZÉ.....	86
TOBOZNYI.....	86
KETREC.....	87
SOSEM.....	87
ANTI.....	87
ÚJÉV.....	88
KÉTSZERES.....	88
SEHOVA.....	89
KLÓN.....	89
EGYSZER.....	90

IDŐCSAPÁGY	90
ÉBER	90
RENOIR-RAL	91
MÚLTABB.....	91
ABSZTRAKT	92
SÖRÉT	92
STAFÉTABOT	93
ELLENÜKRE	93
ŐSZI	94
PARÁNYI	94
CSETEPATÉ.....	94
AGGKOR.....	95
FÉRC	95
CÍMEZETLEN.....	96
KÖRTÁNC	97
METEORIT	97
MINT	98
MINTA.....	98
AKI.....	98
GENIUS LOCI	99
ÉGTÁJAK	99
FELÉ.....	100
SZÜRT	100
LEBEGŐ.....	100
FÉNYLOBOGÓK	101
NAP ÉS HOLD	101
VARIÁCIÓK.....	102
RÉTEGEK.....	103
HOLMI.....	103
FÓKUSZ.....	104
AGYAG	104
KORTYNYI	105
ÖNKÖRŰ.....	105
TÜRKIZ.....	106
ÚTSZÉLI	107
SZESZÉLY	107
LEHELETNYI	108
MERT	108
SZIKRA.....	109

EMLÉKNYI	109
SZENTELT	110
LEGE ARTIS	110
KALÓZ	111
ITT MEG OTT?	111
IHLET	111
ÁTMENET	112
NYOLCVAN	112
TANULSÁG	113
PIRAMIS	113
SZÉLVÉSZ	114
HORGONY	114
INGAKÉNT	114
HÁRSFAMAG	115
MÖGÖTTI	116
ÖSSZKÉP	116
ÁTLÁTSZÓ	117
BURKOL	117
FÁTYOL	118
SE	118
LÁTOMÁS	119
HULLÓ	119
AKÁR	120
BŰN	120
PÁR	120
ÁTMENET	121
HARANG	121
KÖNYVES KÁLMÁN KÖRÚT	121
MITO*LOGIKUS	122
BAL – JOBB	122
FOLT	123
LEGÓ	123
OTT	123
EGYSZERRE	124
TÜZIJÁTÉK	124
ROBOT	125
KÜLÖN	125
ZÁTONY	126
TÁRLATOK	126

TÖBB.....	127
TENYÉRNYI	127
TÚLÉLÉS.....	127
GYANÁNT	128
VÉGVÁRÚR	128
BARLANG.....	129
ÜDV	129
NÉGY.....	130
VALAHA.....	130
KÉK.....	130
ATLASZ	131
SORSCSAPDÁK.....	131
NÉMA	131
NÉGY-ÖT	132
KARAMBOL	132
TÉT	132
NYÍLVA.....	133
PEDIG	133
KULCS	133
ÖNNÖN	134
KÜSZÖB.....	134
CSÖNDNYITÁNY.....	134
GYUTACS.....	135
VONZALOM.....	135
CSILLAGBETŰK	135
MINDEN	136
ÖNÁRNYÉK	136
PÓZ.....	137
PARTI.....	137
MÚMIA	138
LÉTERÓMŰ	138
AKÁR.....	139
SORS-NYITÁNY	139
KÖZÖS	140
FÉNYSZOBOR.....	140

'56

lyukas zászlókba fáslizott
kivérző torzók kínjai
lánc talpak súlyából tudod
a vereséget érteni
s a kortalan ötvenhatot
csak a szabadság emberi

(2006. augusztus 8.)

ISBN 978-973-1764-40-5